

SANATHANA SARATHI SRPANJ 2017. GODINE

GLAS AVATĀRA – AVATĀRA VANI

ČOVJEK BI SE TREBAO POTRUDITI DA SE PONOVRNO NE RODI

Ni pokora ni hodočašće, ni proučavanje svetih tekstova, niti izgovaranje Božjeg imena – japa neće vam pomoći da prijedete ocean života. To možete postići samo služeći pobožne.

(Stihovi na sanskrtu)

LJUBAV PROČIŠĆAVA SRCE

Dobro društvo – *satsaṅga* donosi više dobrobiti od pokore, odlaska na hodočašće ili od meditacije. Koje je pravo značenje dobrog društva? Ljudi misle da ono znači društvo dobrih ljudi i slušanje njihova učenja. Ali to nije pravo značenje dobrog društva. *Sat* znači istinu koja se ne mijenja u prošlosti, sadašnjosti ni u budućnosti. Istina ostaje nepromijenjenom u tri vremenska razdoblja - u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti – *trikālabadhyam satyam*. Nije je moguće izbrisati ni sakriti u povijesti. Ta istina je božanskost. Živjeti u svijesti o božanskosti znači živjeti u dobrom društvu. *Sat* pokazuje nemanifestiranog Apsoluta - *tat*, što određuje božanskost. Dakle, *satsaṅga* znači život u božanskosti koja je nepromjenljiva, bez svojstava, bez oblika, besmrtna, beskrajna, uvijek ujedinjena i jedinstvena kao jedna jedina. Uvijek živjeti u svijesti o božanskosti pravo je značenje *satsaṅga*.

Doživljaj urođene božanskosti pravo je znanje

Vedska filozofija objedinjuje tri obilježja potrebna za ispunjenje čovjekova života. Prvi je osjećaj za samonadzor – *dama*, drugi je milosrđe - *dāna* a treće suosjećanje – *dāya*. Ljudski je život splet božanskosti, ljudskosti i demonskih sklonosti. Plemenito svojstvo suosjećanja preobrazit će demonske sklonosti u ljudskost. Slično tomu, milosrđe vodi k božanskosti. Božanskost je prisutna svuda u punom svom sjaju. Božanskost se opisuje u *Vedama* kao Apsolut – *brahman*, istančaniji od najistančanijevog i prostraniji od najprostranijeg – *anor anīyān mahato mahīyan*. I znanost potvrđuje činjenicu da ono što je prisutno u makrokozmosu, prisutno je i u mikrokozmosu. U jednom atomu nalazimo neutrone, protone i elektrone. Božanskost koja je prisutna u atomu prožima tako i najveći planet. Kao što se planeti kreću oko Sunca, elektroni se kreću oko nukleusa atoma. Jezikom *vedānte* atom se naziva

mikrokozmos - *anu*, što je božanskost u mikro obliku. Božanskost koja je prisutna u mikrokozmosu prisutna je i u makrokozmosu. *Onaj Bog koji sve prožima prisutan je iznutra i izvana – antar bahiṣa tatsarva vyāpya nārāyaṇa sthita*. Doživjeti tu božanskost koja je u vama pravo je znanje.

Spalite svoje želje u vatri znanja – *jñāna*

Morate razumjeti vrijednost milosrđa i požrtvornosti. Ne možete zadržati dah u sebi dugo vremena prije no što ćete izdahnuti. Ne možete zadržati u sebi sve što ste pojeli bez izlučivanja. Pokušate li zadržati sve u sebi, to će dovesti do bolesti. Novine koje ste danas pročitali, sutra ćete odbaciti. Uživajte li u čitanju iste vijesti uvijek iznova? Tako bi trebalo biti i sa životom. Vi ste se rađali uvijek iznova. Nakon što ste se sada rodili, trebali biste se potruditi da se ponovno ne rodite. Ponovno rađanje posljedica je Božje volje – *saṅkalpa* ili ostataka želja. One su poput sjemenki za sljedeće rođenje. Zato mudri čovjek treba nastojati spaliti sve sjemenje želja u vatri znanja – *jñāna*. Želje su sjemenke zbog kojih se ponovno rađate. Stoga kontrolirajte svoje želje i osjetila, usmjerujući ih prema Bogu.

Nerazuman je onaj tko vidi, a ipak ne prepoznaje stvarnost. Ne bismo trebali vidjeti svijet –*jagat*, već Gospoda univerzuma –*jagadīśvara*. Ne bismo trebali slušati zvukove iz svijeta, već prvobitni zvuk –*nāda*brahman. Ne bismo trebali okusiti ništa svjetovnoga, već božansku ljubav. Na taj način trebali bismo sve transformirati u božansko. Tek se tada može postići nadzor nad osjetilima. Svatko tko je gladan trebao bi uzeti hranu da utaži glad. Siromašan čovjek jesti će jeftinu hranu, dok će bogati uživati u skupoj hrani. Izbor hrane može biti različit, ali glad je ista za sve. Može li se glad utažiti pukim ponavljanjem hrane? Potrebno je potruditi se i pojesti hranu koja je dostupna. Slično tomu, njegujte snažnu ljubav za Boga, želite li oslobođenje. To je istinska duhovna disciplina – *sādhanā*. To je istinska predanost.

Meditacija o Bogu, prava je meditacija

Devet je puteva predanosti: slušanje – *śravaṇa*, pjevanje – *kīrtana*, promišljanje o Bogu – *viśṇusmaraṇa*, služenje Gospodovih Lotosnih stopala – *pādasevana*, štovanje – *vandana*, obredno bogoštovlje – *arcana*, njegovanje odnosa s Bogom, gospodar – sluga – *dāśya*, prijateljstvo – *sneha*, posvećivanje sebe Bogu – *ātmanivendana*. Dovoljno je ako iskreno slijedite bilo koji od tih puteva. Kojigod put odaberete, Bog je samo jedan. Mnogi ljudi govore o meditaciji. Što se u stvari misli pod meditacijom? Činjenica je da je proces meditacije sve što radite od svitanja do sumraka. Da se pročita knjiga, potrebna je koncentracija, koncentracija je potrebna da se pojedje hrana, a potrebno je koncentrirati se i dok vozimo automobil. Meditacija je vrlo slična svemu tome. Tako da hodanje, govor, čitanje, pisanje, vožnja – sve je to

jedna vrsta meditacije. Ali kad meditirate o Bogu, to je božanska meditacija. No ako dopustite mislima da se kreću prema svjetovnim stvarima, dok meditirate o Bogu, to je miješana meditacija koju je potrebno svjesno obuzdavati.

Doživite prisutnost Boga u svim bićima

Četiri su vrste tražitelja duhovnog puta u svijetu – *yastika*, *astika*, *nāstika* i *astika-nāstika*. Oni koji u srcu imaju ljubav za Boga od samog rođenja su *yastika*. Vidura, Prahlada, Dhruva i Bhīṣma bili su tražitelji te vrste. Drugi su oni koji njeguju božanske osjećaje u dobrom društvu, slušaju učenja svetaca i čitaju svete tekstove. Treća vrsta su oni koji misle da nemaju nikakve veze s Bogom – *nāstika*. Oni poriču postojanje Boga. Neki od njih čak sebe proglašavaju Bogom, iako nesvjesno potvrđuju istinu. Pretpostavimo da dođe prosjak, stane ispred vaših vratiju i moli: “Ja sam bespomoćan i nezaštićen – *anātha*, nema nikoga tko bi o meni vodio brigu. Molim vas, darujte mi milostinju!” U stvari, Bog je nezaštićen – *anātha* jer nad Njim nema nikakva gospodara. Na neki način prosjak izjavljuje kako je on Bog. Bog nije stvoren – *anādi* jer nema početka.

Svetac Kabīr pripadao je obitelji tkalaca. Obično bi nahranio sve koji su došli u njegovu kuću. Kralj zemlje u kojoj je živio, znao je za Kabīrovu veliku predanost i milosrdnu prirodu. Smatrajući da je on siromašan čovjek koji se bavi plemenitim poslom, kralj je jednoga dana poslao mnogo hrane, odjeće i šator te tražio Kabīra da ga posjeti. No on je ljubazno odbio prihvatiti ono što mu je kralj poslao. Rekao je da on nije bespomoćan kao što kralj misli. Rekao je da je Gospod Rāma uvijek s njim, a sam je Rāma zaslužio da ga se zove nezaštićenim jer je Vrhovni Gospod svijeta i nad njim nema nikakva gospodara. “Ja imam Rāmu za svoga gospodara i zaštitnika – *nātha*. Moje je srce posve ispunjeno njegovim svetim imenom. Kako je Rāma jedini nezaštićen – *anātha*, bolje bi bilo da ponudite sve te stvari njemu”, rekao je. Mi stalno ponavljamo da je Bog prisutan u svim bićima. Istinski bi poklonik trebao doživjeti tu stvarnost u svakom trenutku svoga života. Kako bi to postigao, svoju viziju treba okrenuti unutra. Kad to budete mogli postići, svjetovne teškoće i brige neće u svakom trenutku uznemiravati i remetiti vaš mir i smirenost.

Čovjekove težnje uzrok su njegove patnje

Upitajte bilo koga kako živi. Jedan bi mogao reći da preživljava zahvaljujući onomu što ima. Netko drugi mogao bi reći da ovisi o svojoj mirovini ili kamatama pologa u banci i tako dalje. Nitko ne daje pravi odgovor da preživljava zahvaljujući Božjoj milosti. Bogatstvo i imetak nisu trajni, već su prolazni poput oblaka koji jure nebom. Kralj Dhṛtarāstra raspolagao je velikim bogatstvom. Imao je 100 sinova i ogromno

kraljevstvo. Je li ga udobnost njegove palače činila sretnim? Ne. Njegov um nije mogao pronaći mir. Zašto? Jer je njegov um bio usredotočen na svijet.

Tri vrste težnji uzrok su čovjekove patnje. To je težnja za novcem – *dāneshana*, težnja za ženom – *dareshana* i težnja za potomstvom – *putrashana*. Naravno da trebate voditi brigu o svojoj obitelji. Izvršavajte svoju dužnost. Prihvatite to kao Božju zapovijed. Ali uvijek razmišljajte da sam ja čuvar koji se brine o obitelji. Zapravo, nitko nije sin, nitko nije majka ni otac. To je mudrac Suka rekao. Kad se odrekao svijeta i napustio svoj dom, njegov otac, mudrac Vyāsa potrčao je za njim vičući: “Suka, sine moj! Nemoj otići, nemoj me napustiti.” Suka se nasmijao i rekao: “Ti se ne možeš zvati ocem, a ja ne mogu sebe zvati sinom. Ti si utjelovljenje Apsoluta – *brahman*, kao i ja. Zato Apsolut i Apsolut ne mogu biti otac i sin. Tvoja te vezanost za tijelo dovodi do zabrinutosti.” Onaj tko spozna Boga i sam postaje Bog – *brahmāvid brahmaiva bhavāti*. Cijeli je kozmos stvoren Božjom vibracijom. Božanskost je kao toplina vatre, njezina vibracija nije ograničena na neko posebno mjesto. Kad čovjek poslušna Božje zapovijedi bespogovorno, o cijelom njegovom teretu vodi se briga. Tražitelj duhovnoga puta trebao bi se predati Bogu i polagati u Njega svu svoju vjeru.

Mir i sreća leže u odricanju

Jednom se neki seljak ukrcao u vlak s teškim teretom na glavi. On nije skinuo taj teret s glave, čak ni dok je sjedio u vlaku. Vidjevši to, jedan se suputnik nasmijao i rekao mu: “Dragi prijatelju! Stavi zavežljaj na stranu i odmori se, vlak će se za njega pobrinuti.” Prepustite sve terete i brige Bogu i budite mirni. Evo još jednog primjera. Jedna se osoba uputila u susjedno selo, noseći na ramenu zavežljaj s hranom. Nakon što je prešao dio puta, osjetio je da je umoran i gladan. Kako je bilo vrijeme ručku, skinuo je zavežljaj s ramena i pojeo hranu. Nakon što je pojeo hranu, oslobodio se zavežljaja s ramena i nastavak puta bio je ugodan. Tako dugo dok je zavežljaj s hranom bio na njegovom ramenu, on se osjećao slabo. Kad je razmotao zavežljaj i pojeo hranu, vratio je snagu, njegove je slabosti nestalo. Sada mu zavežljaj s hranom više nije bio teret. Tako će i čovjek steći snagu kad stekne unutarnju viziju. Vanjska je vizija opterećena, dok unutarnja vizija osigurava mir i zadovoljstvo. Kola se kreću nesmetano kad ih sprijeda vuče konj. No ako konja svežete iza kola, hoće li se kola uopće pokrenuti? Dok sjedite na velikom kamenu, možete li ga pokušati pomaknuti, a da ne padnete s njega? Tako trebate sići s kamena svjetovnosti da možete uživati u životu. To je princip odricanja – *vairāgya*.

U vedskoj filozofiji velika se važnost pridaje odricanju – *vairāgya*. Odricanje ne znači da morate pobjeći od kuće i napustiti svoju ženu i djecu. Napuštanje loših misli pravo je odricanje. To je istinska duhovna disciplina – *yoga*. Čak i kad ste

zaokupljeni svakodnevnim obvezama, u svakom trenutku ispunite srce božanskim osjećajima. Nemojte davati ni najmnjeg prostora egu – *ahaṅkāra* ni vezanosti – *mamakāra*. Dvije su stvari odgovorne za sve teškoće i nevolje čovjeka: 'ja' i 'moje'. Put znanja uključuje uklanjanje osjećaja 'ja' i 'moje'. Naporno je držati nešto u ruci, ali lako je ispustiti to. *Vedānta* kaže: *Besmrtnost se postiže žrtvom – tyāgenaike amṛtattvamanasa*. U drevna vremena, šumska su plemena znala jednostavan način kako uhvatiti majmuna. Izradili su posudu koja je imala usko grlo. Majmun bude privučen orasima koji se nalaze u posudi. Kad majmun pruži ruku u posudu da zahvati orahe, stisnuta šaka puna orahe bude zarobljena u uskom grlu i majmuna je lako uhvatiti. Slično tomu, čovjek priziva nevolje svojim majmunskim umom. Svjetovna zadovoljstva su poput hrane u posudi svijeta. Vi pružate ruku da dohvatite hranu. Majmunski um čovjeka, ne čovječanstva, drži tu hranu. Na taj način budete uhvaćeni i vezani. Ako otvorite šaku i ostavite hranu, postajete slobodni. To je istinsko odricanje.

Njegujte ljubav za Boga. Neprestano izgovarajte ime Božje. Obavljajte svaki posao kao da je Božji i živite u miru i blaženstvu. Štoga god radite, radite s ljubavlju. Na svijetu nema ništa većeg od ljubavi. Ljubav vam je tako blizu ili tako daleko kako vi mislite. Ljubav čini vaše srce čistim, a to je njegovo vrhovno stanje. Mladi danas ne prepoznaju tu istinu. Svi bi trebali njegovati ljubav.

-Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 17. travnja 1993. godine.

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

LJETNI SEMINAR O INDIJSKOJ KULTURI I DUHOVNOSTI

Ljetni seminar o indijskoj kulturi i duhovnosti obilježava početak putovanja svakog studenta Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje. Blagoslovima uvaženog rektora Sveučilišta, *Bhagavāna* Sri Sathya Sai Babe, ovaj uvodni program predstavlja polaznicima sveučilišta bogato kulturno i duhovno naslijeđe Indije - *Bhārata*. Osim toga, usmjerava ih na duhovnu filozofiju *Bhagavāna* Babe te im pruža izravnu viziju kako iz prve ruke mogu izravno ostvariti dobrobit ove jedinstvene ustanove.

Seminar je 2017. godine održan od 9. do 11. lipnja u Prasanthi Nilayamu. Seminar je polazilo više od 2500 studenata, 200 učitelja i 75 znanstvenih istraživača iz sva četiri kampusa koji pripadaju sveučilištu (Anantapur, Brindavan, Muddenahalli i Prasanthi Nilayam), kao i polaznici Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža, Sri Sathya Sai više srednje škole iz Prasanthi Nilayama (razredi XI i XII) i Sri Sathya Sai Gurukulam srednje škole na engleskom, Rajamahendravaram.

Prvi dan – petak, 9. lipnja 2017. godine

Prva sjednica u okviru programa tečaja počela je uvodnim pjevanjem *Veda* u auditorijumu Poornachandre u Prasanthi Nilayamu u 8.30 sati 9. lipnja 2017. godine. Po završetku pjevanja *Veda* gospodin Sanjay Sahni, revizor ispita, SSSIHL prvi se obratio okupljenima i zaželio im dobrodošlicu. Gospodin Sahni je spomenuo kako je ljetni seminar pokrenuo *Bhagavān* Sri Sathya Sai Baba želeći oblikovati Svoje studente u uzorne građane svijeta koji su dobro upoznati s kulturom i etikom Indije. On je pozvao studente da otvore svoja srca i nauče što više tijekom trodnevnoga Ljetnog seminara.

Nakon toga se obratio i održao govor gospodin K. Chakravarthi, član i tajnik Sri Sathya Sai središnje zaklade. Učeni je govornik duboko zaronio u bogato kulturno naslijeđe Indije te je pozvao studente da usklade materijalne, intelektualne i duhovne vrijednosti ovoga velikog naslijeđa, da se odupru vanjskim silama i da se umjesto toga usredotoče na unutarnji rast. Svoj je učeni govor završio hrabreći studente da rastu intelektualno i duhovno te da se bave djelatnostima koje će ih dovesti bliže do *Bhagavāna* Babe.

Nakon toga puštena je kratka video snimka božanskoga govora *Bhagavāna* Babe. Središnja poruka koju je *Bhagavān* imao za Svoje studente bila je ljubav. Svjetovna je ljubav privremena, rekao je. Samo je Božja ljubav trajna i prava. Studenti bi trebali njegovati ljubav za Boga, dodao je *Bhagavān*, što predstavlja samu svrhu ljudskoga života.

Nakon toga je slijedio energični govor gospodina Vijaya Menona, člana fakultetskog vijeća IIM iz Kozhikodea u državi Kerala koji je govorio na temu *Izvrsnost na djelu*. Naglasio je važnost indijske kulture i vrijednost izvođenja dobrih i plemenitih djela, naglašavajući činjenicu da za izvrsnost ne postoji nadomjestak. Svoj je govor završio pozivanjem studenata da čitaju Sai literaturu. Jutarnji je dio programa završio živopisnim kvizom o božanskim igrama – *līlā*, čudima – *mahimā* i poukama – *upadeśa* *Bhagavāna* Babe. Polaznici sveučilišta i škole sudjelovali su u kvizu.

Poslijepodnevni dio programa održan je u Sai Kulwant Hallu, a počeo je sažetkom jutarnjeg programa nakon čega su slijedili kratki govori dvojice studenata. Oni su na prekrasan način izložili središnju temu vjere i unutarnju snagu koju indijska kultura odražava naslovima: *Naša kultura naša snaga* i *Naš voljeni Svami*. Posljednji predavač poslijepodnevnog programa bio je profesor R. Gangadhara Sastry, počasni profesor Odjela za političke znanosti. Govorom na temu *Bhagavān* Baba o *obrazovanju*, istaknuo je glavne temelje Njegova rada vezanog uz obrazovanje kao i

pozadinu filozofije kulture, duhovnosti i ljudskih vrijednosti na kojima je *Bhagavān* Baba temeljio Svoje obrazovne ustanove.

Drugi dan – subota, 10. lipnja 2017. godine

Program drugoga dana počeo je pjevanjem *Veda* u Poornachandri u 8.30 sati. Prva točka programa bila je panel rasprava na temu *Rad, štovanje i mudrost* koju je vodio dr. Srinivas Srirangarajan, ravnatelj kampusa u Brindavanu, SSSIHL. Sudionici rasprave razmatrali su tri kraljevska puta: rad – *karma*, predanost Bogu – *bhakti* i mudrost – *jñāna* koji vode do ostvarenja krajnjeg cilja čovjekova života, do sebeostvarenja.

Gospodin Pushkaraj Gumaste, glavni direktor i voditelj Odjela za izvještajno, korporativno i investicijsko bankarstvo u Barclays Bank PLC i bivši polaznik SSSIHL, nakon toga je govorio o temi *Put do trajnog uspjeha: zlatni Saijev način*. Rekao je da ga je SSSIHL predodredio za uspjeh u životu jer ekološki sustav ovdje potiče studente da izgrade unutarnje vrijednosti kao što su strpljivost, prilagodljivost, timski rad i slično. Te odlike danas traže oni koji zapošljavaju nove kadrove. Naveo je nekoliko osobnih razgovora koje je kao student imao s *Bhagavānom* Babom i lekcija koje su bile sadržane u tim iskustvima.

Jutarnji je dio programa završio jedinstvenom interaktivnom točkom, *bhajanom antakshari* koji je osmišljen da provjeri dubinu i raznovrsnost koja leži u pozadini Sai *bhajana*. Tumačio je vizualne prikaze od pronalaženja najprikladnijih *bhajana*, do provjere tehničkog znanja sudionika. Iskusni pjevači i glazbenici također su detaljno prenosili učenja božanskog Učitelja, samog *Bhagavāna* Babe.

Tijekom popodnevnog dijela programa koji je održan u Sai Kulwant Hallu, nakon sažetka jutarnjeg dijela programa, dva su studenta održala govore. Teme su bile *Bhagavadgīta* i *Besmrtnost koja se može postići samo žrtvom - tyāganaike amṛutattvamānasu*. Nakon toga je slijedio govor dr. T. Ravi Kumara, izvanrednog profesora na Odjelu za kemiju i ravnatelja kampusa u Brindavanu na temu: *Sai, suština slakoće*. On je objasnio kako je Baba razgovorom studente poučavao važnim duhovnim učenjima i lekcijama, ispunjenima Njegovom slatkom ljubavi i božanskom vizijom.

Uz ove glavne programe 9. i 10. lipnja 2017. godine održani su i interaktivni sastanci i sastanak o pažljivom proučavanju - *pārāyaṇa* u okviru kojih su vođene timske rasprave o *Bhagavānovim* božanskim govorima. Na tim sastancima profesori i studenti su govorili o svojim osobnim iskustvima s *Bhagavānom* Babom, iznoseći dragocjene lekcije koje su naučili.

Treći dan – nedjelja, 11. lipnja 2017. godine

Završni skup Ljetnog seminara počeo je uvodnim pjevanjem *Veda* u Poornachandra auditoriju u 8.30 sati. Prvo izlaganje bila je panel rasprava na temu: *Sai lekcije o prehrani i zdravlju, drevna mudrost i današnja očekivanja*. To je bilo opsežno izlaganje o važnosti tradicionalne hrane i djelovanju raznih vrsta hrane na ljudsko tijelo. Znanstveno obrazloženje bilo je dano za sastojke tradicionalne hrane koja je bila pripremana tijekom svečanosti. Sudionici u raspravi također su predlagali prehranu koja bi mogla pomoći u liječenju poremećaja u prehrani s kojima se najčešće susrećemo. Nakon toga je slijedio melodiozni glazbeni program u izvedbi Odjela za glazbu, SSSIHL. Bio je usredotočen na jedinstvo i prikladno je bio nazvan *Krećimo se zajedno*.

U skladu s godišnjom tradicijom, novim polaznicima koji su se pridružili SSSIHL obitelji, izraze dobrodošlice uputio je gospodin Sanjay Sahni, revizor ispita pri SSSIHL. Osim toga, dva dugogodišnja starija profesora, profesorica Madhu Kapani pri Odjelu za obrazovanje i profesor R. Basavaraju pri Odjelu za bioznanosti, koji su otišli u mirovinu, dobili su priznanja.

Dr. S. Siva Sankara Sai, dekan Fakulteta za znanost, održao je završno predavanje. On je izrazio duboku zahvalnost *Bhagavānu* Babi za Njegovu ljubav i blagoslove. Prisjetio se jednog događaja kad ga je *Bhagavān* Baba zamolio da kaže studentima da u srcu čuvaju ovo iskustvo (o Njemu). Oni moraju primijeniti ono što su naučili i tek će im tada to donijeti dobrobit, rekao je *Bhagavān*. Tada se prisjetio dvaju glavnih događanja i lekcija Ljetnog seminara 2017. godine. *Ārati* koji je bio posvećen *Bhagavānu* obilježio je završetak Ljetnog seminara o indijskoj kulturi i duhovnosti.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ OKRUGA PRAKASAM

Više od 2.500 poklonika stiglo je na hodočašće u Prasanthi Nilayam iz okruga Prakasam u državi Andhra Pradesh da uživaju u ozračju ovoga svetog mjesta. Tijekom hodočašća oni su izveli dvije lijepe predstave 3. i 4. lipnja 2017. godine.

Prvu predstavu 3. lipnja 2017. godine pod nazivom *Duhovni učitelj – guru zaista je Bog. - gurudevdaivam* izvela su djeca koja polaze program *bāla vikāsa*, Sai mladi i djeca toga okruga. Program je osvijetlio ulogu učitelja u vođenju studenata na putu prema Bogu. Njegova je zadaća da u njih usadi vrijednosti i potiče ih da slijede put nesebičnog služenja i požrtvornosti u skladu s učenjima *Bhagavāna* Sri Sathya Sai Babe. *Bhajane* su toga dana odmah nakon predstave, izvodili pjevači iz okruga Prakasam, žene i muškarci.

4. lipnja 2017. godine, djeca iz tog okruga koja polaze program *bāla vikāsa*, izvela su predstavu s plesnim točkama pod nazivom: *Ja štujem Gospoda Kṛṣṇu, Učitelja svijeta - kṛṣṇamvande jagadgurum*. Predstava koja je započela u 17.20 sati zaokupljala je pozornost poklonika gotovo jedan sat uzbudivim plesovima, izražajnim pokretima i vještinom dječjih nogu. Sve u svemu, bila je to izuzetna izvedba koja je predstavila Kṛṣṇine božanske mladenačke nestašluke. *Bhajane* koji su slijedili odmah nakon predstave također su izvodili pjevači iz toga okruga, a program je završio *bhajanom rāma kodaṇḍa rāma*” koji je Svojim zlatnim glasom otpjevao *Bhagavān*. (audio snimka)

MEĐUNARODNI DAN JOGE

Sri Sathya Sai institut za više obrazovanje obilježio je Međunarodni dan joge 21. lipnja 2017. godine. Više od 1.000 studenata izvodilo je položaje joge - *vogāsana* i vježbe kontrole disanja – *prānāyāma* u zatvorenom stadionu kao što je navedeno u Zajedničkom protokolu joge koji je izdala Vlada Indije.

Inovativnu i izvrsnu izvedbu: *Deset Višņuovih avatara – daśāvatāra*, studenti Sveučilišta predstavili su položajima joge i simboličnim držanjem tijela i prstiju – *mudrā*. Studenti Sri Sathya Sai više srednje škole iznenadili su sve svojom vještinom izvođenja joga vježbi. Zajedničko predstavljanje 30 položaja joge u 3 minute, prikaz naprednih položaja - *kriyā jalaṇeti* i zajedničko recitiranje *nirvāna śatakam – sūtra neti* bili su vrhunske točke izvedbe. Ovom je prigodom bila objavljena nova knjiga, pod naslovom *Sri Sathya Sai aṣṭāṅgayoga prakasjhika*”.

Nakon toga glavni se gost, gospodin Sanjay Sahni, obratio okupljenima i pohvalio prostore koji su u skladu s međunarodnim standardima, kao što je natkriveni stadion koji je *Bhagavān* blagoslovio i otvorio za korištenje na dobrobit voljenih studenata. Dr. S. Siva Sankar Sai, dekan Fakulteta znanosti pri SSSIHL predložio je da se izrazi zahvalnost i savjetovao studente o važnosti vježbanja joge u svakodnevnom životu.

Međunarodni dan joge bio je obilježen organiziranim vježbanjem na prvom katu dvorane za duhovno druženje - *satsaṅga* u ašramu u Prasanthi Nilayamu.

MOGUĆNOSTI JOGE

Poklonik: Kakvo je djelovanje joge? Kakve dobrobiti ona donosi?

Bhagavān Baba: Joga je poput vatre. To je razlog zašto se koristi riječ *vatra joge – yogāgni*. Ona spaljuje sve grijehe, tako da unutarnja psiha – *antahkārana* postaje čista. Kad se to dogodi, rađa se znanje – *jñāna*. Sjaj toga znanja raspršuje tamu neznanja i privida, a to je oslobođenje.

Poklonik: Ima li joga tolike mogućnosti?

Bhagavān Baba: Zašto pitate ako ima... Ima ih. Bez obzira na to kako osoba bila učena, neovisno o tomu kolika je njezina nevezanost, koliko duboka bila njezina mudrost, dok ne ovlada svojim osjetilima, ne može se kvalificirati za oslobođenje – *mokṣa*. Bez joge tražitelj se ne može osloboditi grijeha. Sve dok se ne očisti od grijeha, njegova unutarnja psiha – *antahkārana* ne može postati čista. Bez čiste unutarnje psihe nije moguće steći znanje, a bez znanja nema oslobođenja. Tako joga predstavlja sam temelj.

Iz naših arhiva

BOG JE PRAVI UČITELJ - GURU

Snaga ljubavi okreće svijet bez pomoći osovine. Snaga ljubavi drži zvijezde na njihovom mjestu da ne padnu. Snaga ljubavi sprečava ocean da preplavi zemlju. Snaga ljubavi omogućava da vjetar puše preko sedam svjetova. Ta sveta ljubav je vječna, najzadivljujuća i nedjeljiva. Ta ljubav je čovjekov životni dah.

(Stihovi na telugu)

ČOVJEK BI SE TREBAO OSLOBODITI ŽIVOTINJSKIH OBILJEŽJA

Bog je ljubav. Ljubav je oblik Boga. Gospod Kṛṣṇa je izjavio u *Bhagavadgīti*: Vječni *ātman* u svim bićima dio je moga bića – *mamaivāṁśo jīva-loke jīva-bhūtah sanātana*. Kao što Bog, utjelovljenje ljubavi, prosipa Svoju ljubav na cijeli svijet, tako bi i čovjek trebao dijeliti svoju ljubav sa svima.

Duhovni učitelj – guru je u srcu

Stanje nedvojnosti sadržano je samo u principu ljubavi. Ali čovjek, zaveden vezanošću za tijelo i fizičkim odnosima, dijeli svoju ljubav na razne načine. To se ne može nazvati ljubavlju u pravom smislu riječi. Kao što je Svami uvijek iznova naglašavao potrebu za njegovanjem ljubavi, neki se ljudi mogu pitati, kakva je to vrsta ljubavi. Odgovor je – ljubav je Bog. Ljubav je Bog, Bog je ljubav – *prema īśvara hai īśvara prema hai*. Ljubav je temeljna osnova svega. Istinsko Sebstvo – *ātman*, Stvoritelj – *brahmā*, srce – *hṛdaya*, postojanje – *uniki*, sve su to sinonimi ljubavi. Ljubav je istinsko Sebstvo – *ātman*. Ljubav je stvoritelj – *brahmā*. Sve je prožeto ljubavlju. Ako je to tako, kako onda može bilo tko opisati lik ljubavi? Isti princip ljubavi postoji u svima i u svakome. Jednom kad budete razumjeli taj princip jedinstva, više neće biti mjesta mržnji. Danas postoji sve više sukoba jer je

zaboravljeno jedinstvo. Jedno istinsko Sebstvo boravi u svim bićima – *ekātma sarva bhūtantarātma*. Nedvojnost je apsolutna svijest – *brahman*, - *advaitam brahma*. Tijela su različita, ali isti *ātman* postoji u svima. Odbacite vezanost za tijelo i ojačajte vjeru u duh jednosti. Samo je vezanost za tijelo odgovorna za loša obilježja kao što su ljutnja, zavist, pohlepa i slično. Neki ljudi odlaze u hram Gospoda Venkatešvare i mole se: “Svami, ako ispuniš moje želje, ja ću za tebe izvesti obred *brahmotsavam*.” Neki se drugi mole: “Svami, ako se moja kćer uda, ja ću obaviti obred za dobrobit tvoga vjenčanja – *kalyāna*.” Ima li vjenčanja za Boga? Ispunjava li Bog vaše želje kako biste vi obavili obred Njegova vjenčanja? Takvim molitvama ljudi pokušavaju prevariti čak i Boga. Čovjek bi se trebao moliti Bogu zbog ljubavi, ne očekujući od Njega nikakve protuusluge. Molitva koja je nastala iz sebičnosti uopće nije molitva. Trebate svuda vidjeti *ātmana* i misliti da ste uvijek u društvu Boga.

Utjelovljenja ljubavi!

Danas nailazite na potrese i nemire širom svijeta. Čovjeku nedostaje velikodušnosti. To je razlog. U njemu se ne širi ljubav, već se ona samo smanjuje. Uskogrudnost je čovjek sam stvorio. Bog vam je darovao veliko srce. Vi ste podložni teškoćama jer pokušavate ograničiti princip beskrajnog *ātmana*.

Pročistite svoje srce

Danas obilježavamo festival *gurupūrṇimā*. Tko je duhovni učitelj – *guru*? *Gu* određuje onoga koji transcendirira tri promjenljiva svojstva prirode – *guṇātīta*. *Ru* određuje onoga tko je bezobličan – *rūpavarjita*. Postoji još jedno tumačenje za riječ *guru*. *Gu* predstavlja tamu a *ru* određuje ono što raspršuje tamu. Onaj tko raspršuje tamu neznanja je *guru* – *gukaro andhakarasya rukaro thannivaranam*. Zato je Bog bez svojstava i bez oblika, pravi duhovni učitelj – *guru*. U riječi *bhagavān* slog *bha* označava sjaj. Obična električna žarulja osvjetljava samo ograničeno područje, ali Bog, koji sve prožima, osvjetljava sve stvoreno. Božanskost sjaji na svakoga. Zato nemojte nikoga mrziti. U ovom svijetu ljudima upravlja mržnja i uskogrudni osjećaji. Ljudi idu čak tako daleko da ubijaju jedan drugoga. Kakav je to samo gnusan zločin! Povređivati druge znači da povređujete samog Boga. Vaša će vam se mržnja sigurno na neki način osvetiti. Danas ljudi doživljavaju demonsko zadovoljstvo povređujući druge, ne razumiju istinu da će jednoga dana, prije ili kasnije, morati platiti za posljedice svojih djelovanja. Učinite druge sretnima, tada ćete i vi sasvim sigurno biti sretni. Danas su nasilje i ubojstva postale svakodnevne stvari. Veličina ne leži u ubijanju drugih jer to može napraviti čak i jedan običan kukac. Veličina leži u spašavanju života.

Danas je dan *gurupūrṇimā*. Pravo značenje *gurupūrṇimā* ne sastoji se u poštovanju učitelja – *guru* prinošenjem nekih ponuda, već oslobođanjem od tame neznanja. *Pūrṇimā* se odnosi na puni Mjesec, a puni Mjesec simbolizira um ispunjen oduševljenjem. Postoji uska povezanost između uma i Mjeseca. Dakle, *gurupūrṇimā* predstavlja uklanjanje sve tame i svega zla iz uma. Istinski duhovni učitelj – *guru* u vašem je srcu. Pročistite srce da omogućite Bogu da boravi u njemu.

Nemojte zaboraviti Boga. Ono što biste trebali zaboraviti je pojavni svijet. Bog je sveprisutan u svim oblicima, svuda, kao što je objavljeno u čovjekovom cilju - *puruśasūkta*. Nerazborito je tražiti Boga, koji je u vama i izvan vas. Kad su pitali Ramakrishnu Paramahamsu je li vidio Boga i može li im Ga pokazati, on je odgovorio: “Ja sam vidio Boga. Ali kako vi možete vidjeti Boga ako ne težite za Njim onako kako težite za svojom ženom, djecom i bogatstvom? Upućujte mu molitve, težite za Njim i budite spremni da sve žrtvujete Njemu. Tada ćete doživjeti viziju Boga.”

-Izvodi iz Bhagavānovih govora održanih povodom festivala *gurupūrṇimā*

MOJE PUTOVANJE SA SAIJEM

Brijesh Bamalwa

Otkrio sam da je Sai organizacija najprikladnija platforma za višu svrhu života. Jednom kad smo predani našem vlastitom Sebstvu i prihvatimo to kao prvenstvo, Svami postaje predan nama u većoj mjeri i brine se o svemu. To sam u svom životu doživio u mnogim prigodama. Ako mi napravimo jedan korak prema Njemu, On će napraviti sto koraka prema nama. No, mi pokušavamo nadmudriti Učitelja i napravimo pola koraka da provjerimo hoće li On učiniti 50 koraka prema nama ili neće! To u duhovnosti ne djeluje. Predanost je ili 100% ili nula posto.

Iako nisam imao priliku biti mnogo u fizičkoj blizini Svamija, On je bio tu cijeloga mog života i doista me nosio na rukama. Ja sam tek mali kamenčić među mnogima u rijeci Njegove milosti i blagoslova koji su me gladili i oblikovali ne zato što sam ja toga dostojan, već zato što je On bio milostiv i suosjećajan te me je prihvatio sa svim mojim oštećenjima i nesavršenostima koje sam posjedovao.

U Njegovom okrilju

Svatko ima jedinstven i predodređeni način kako dospjeti u Njegovo okrilje. Kad bi me netko pitao kada i kako sam dospio u Njegovo okrilje, moj bi odgovor bio da ne znam točno! Ali da, to se dogodilo zato jer je to bila Njegova volja. I to se dogodilo

kroz program *bāla vikāsa*. Moj djed s majčine strane, gospodin Bajrang Lal Kulthia Svamijev je poklonik od kraja sedamdesetih godina i predsjednik je centra Burrabazar Samithi pri Sri Sathya Sai *sevā* orgnizaciji u Kalkuti. U obitelji s očeve strane nitko nije bio Svamijev poklonik. Još od najranijeg djetinjstva bio sam više vezan za obitelj moje majke. Centar Burrabazar Samithi tek je bio utemeljen krajem sedamdesetih godina i u okviru njega pokrenut je i program *bāla vikāsa*. U taj razred programa doveo me je moj djed s majčine strane u ranom djetinjstvu i tako je počelo moje putovanje do Sathya Saijeva puta.

Program *bāla vikāsa* temelj je moga života

Postupno sam razvio veliku vezanost za taj program i lekcije u obliku kratkih priča, igrokaza i aktivnosti koje su počele duboko utjecati i ostavljati trajni trag u mome unutarnjem biću. Bio sam toliko predan pohađanju nastave da sam se čak pobunio protiv strica s očeve strane u toj ranoj dobi, jer je on želio da prestanem polaziti nastavu s tim programom. Svamijeva jednostavna i kratka učenja na mene su duboko utjecala i bio sam spreman žrtvovati sve, samo da pohađam tu nastavu. I tako sam završio devet godišnje pohađanje programa *bāla vikāsa*.

Danas shvaćam da taj program nije samo oblik neformalne nastave koja se sastoji od zabavnih aktivnosti i tome slično. Njegova je svrha mnogo veća i mogu s punim povjerenjem izjaviti da nije bilo toga programa, moj život ne bi bio uspješan kao što je danas. Da nije bilo *bāla vikāsa*, ja ne bih usvojio vještine i odvažnost suočiti se s izazovima u životu. Teorijske lekcije i praksa koje sam naučio u okviru toga programa uvijek su me vodile i pomagale mi u svemu što bih poduzimao u životu. Taj me je program upoznao s mojom savješću i naučio da ju slijedim i u najizazovnijim prilikama. To je lekcija koja mi je pomogla prebroditi čak i najteže trenutke. Jedino što mogu reći da me je Svami oblikovao Svojim nevidljivim rukama u okviru programa i postavio naj snažniji temelj u životu, otkrivajući mi pravu svrhu života. Pružio mi je obrazovanje i usmjerenje za život. *Bāla vikāsa* je zaista Njegov jedinstveni dar cijelom čovječanstvu.

Moj prvi posjet Parthiju

Imao sam potrebu otići u Parthi još od 1988. godine, ali moj je djed uvijek govorio da u Parthiju nema odgovarajućeg smještaja i prehrane za dijete kao što sam ja. Tada mi je bilo 12 godina. U kolovozu 1990. godine saznao sam da će se u Parthiju organizirati Svjetska konferencija prigodom obilježavanja Svamijevog 65. rođendana. Želio sam svjedočiti rođendanskoj proslavi Gospoda. Moj se djed spremao sudjelovati u proslavi, ali je ponovno odbio povesti me sa sobom navodeći isti izgovor. Dodao je da će Parthi biti preplavljen ljudima pa ni on sam nije siguran gdje

i kako će se smjestiti. Pri tome je bio vrlo odlučan. Moj san da budem svjedok proslave Gospodova rođendana bio je poljuljan. Nisam mogao plakati pred djedom, ali suze su preplavile moje srce. Vratio sam se kući. Ne razgovarajući ni s kim, uletio sam u sobu, ugasio svjetlo i sklupčao se u jednom kutu kreveta. Suze su mi se slijevale niz obraze bez prestanka i ja sam neutješno jecao, a da me nitko nije čuo ni vidio. Molitve nisu dolazile na moje usne. Umjesto toga sam se zatekao da iskaljujem svoju ljutnju na Svamija jer nije ispunio moju želju da posjetim Parthi tijekom posljednje tri godine. Izgovorio sam sve ono što bi razljućeni poklonik mogao izgovoriti. Znao sam da na to imam pravo. Ne sjećam se kad sam se izgubio u svijetu snova.

Nekoliko dana nakon toga, jednoga nedjeljnog jutra, moj me je djed pozvao u svoj ured. Tamo je bila državna koordinatorica za obrazovanje. Pozdravio sam ju pozdravom Sai Ram. Ona mi je rekla da je Zapadni Bengal dobio priliku da izvede predstavu tijekom održavanja Svjetske konferencije u Prasanthi Nilayamu. Poznavajući moju vještinu glume, željela je da sudjelujem u predstavi. Moj djed sada nije imao ništa za reći, a moja radost nije imala granica. Govorio sam tako grubo Svamiju, tko zna što sve nisam izgovorio. Čuo sam da On odgovara na molitve, ali po prvi puta sam bio svjedok da On odgovara i na opravdano negodovanje! Na moje veliko iznenađenje, dodijeljena mi je glavna uloga Sri Rāmakrṣṇe u predstavi pa sam se počeo za nju pripremati.

Moj prvi daršan Gospoda konačno se ostvario. Kad sam Ga prvi puta ugledao, On kao da mi je davao znak da je ovdje i da se za sve pobrinuo, a ja se ne moram brinuti!

Moja karijera koju je Učitelj vremenski odredio

Odlučio sam studirati za ovlaštenog računovođu i upisao sam se za tu struku. Sve je bilo u redu, dok nisam pao na ispitu na srednjoj razini. Bio je to veliki korak unatrag jer do sada sam uvijek prolazio na ispitima. Riješio sam to u sljedećem pokušaju šest mjeseci kasnije. Bio sam na posljednjoj godini tečaja za ovlaštenog računovođu. Došlo je vrijeme ispita. Pristupio sam. Objavljeni su rezultati. Nisam uspio u prvom pokušaju polaganja završnog ispita. Pitao sam se kako mi je to Svami mogao ponovno učiniti? Zato sam se počeo pripremati mnogo ozbiljnije za sljedeći izlazak na ispit. Od dvije skupine, prošao sam samo jednu u drugom pokušaju. Bio sam vrlo demoraliziran. Kako se moja obitelj oduvijek bavila poslovanjem, mogao sam osjetiti da su očekivali da odustanem od školovanja i pridružim se obiteljskom poslu. Za to nisam bio spreman, ali sam se ipak nevoljko počeo uključivati u obiteljski posao. U sljedećem sam pokušaju ipak nekako položio ispit. Ukupan broj bodova koje sam osvojio bio je 200, a to je upravo bilo onoliko bodova koliko je bilo potrebno da prođem na ispitu. Položio sam ispit i postao ovlašten računovođa. Naslućivao sam

božansku igru koja se krila iza bodova. Ali diploma je došla vrlo kasno, gotovo tri godine prekasno! Tko će povjeriti dobar posao ovlaštenom računovođi koji tri puta nije uspio položiti ispit? Pomislio sam da na to nemam odgovora. Bio sam izgubljen.

Četiri mjeseca kasnije najavljeno je pokretanje jednoga vrlo posebnog i jedinstvenog projekta koji je provodila Fundacija za istraživanje računovodstva pri Institutu za ovlaštene računovođe u Indiji. Radilo se o reformi računovodstva u korporaciji Gradske uprave Kalkute. Projekt je okupljao i nove ovlaštene računovođe koji su imali malo ili nikakvog iskustva. Vrsta posla koji je trebalo obaviti bila je potpuno nova i jedinstvena i do tada nepoznata u svijetu profesionalnog ovlaštenog obavljanja računovodstva u Kalkuti. Trajanje odvijanja projekta planirano je na tri godine. Prijavio sam se i bio sam pozvan na razgovor.

U mom je životopisu bilo navedeno da sam stekao 'Diplomu Sathya Sai obrazovanja u duhu ljudskih vrijednosti' po završetku obrazovanja u okviru programa *bāla vikāsa*, što je bila jedna od mojih obrazovnih kvalifikacija. Razgovor je nekako krenuo u čudnom smjeru. Umjesto da odgovaram samo na tehnička pitanja, morao sam odgovarati i na pitanja vezana za ljudske vrijednosti i njihovu primjenu u obavljanju posla ovlaštenog računovođe. Je li to bio Svami koji je opet igrao igru? Ostavljam to vašoj mašti – ali bio sam izabran za projekt.

Sada se javila nedoumica, trebam li prihvatiti taj posao ili ne. Moji stariji i suradnici su me odgovarali i mislili su ako se uključim u rad na tom projektu, to znači da ću biti udaljen od same profesije obavljanja posla ovlaštenog računovođe. Hoće li to iskustvo pružiti dobre izgleda za budućnost? Ni plaća nije bila naročito privlačna u odnosu na prihode koje bih ostvarivao u industriji. Bio sam potpuno smeten i zbunjen. Odlučio sam pitati Svamija. Ali kako doći do Njega? Odlučio sam na dva komada papira napisati na jednom 'Da', a na drugom 'Ne'. Obavio sam izvlačenje kao na lutriji, predajući sve Njemu. Na komadu papira koji sam izvukao pisalo je 'Da' i ja sam se pridružio provođenju projekta, bez ikakve daljnje sumnje.

Taj projekt otvorio mi je svijet međunarodnih poslova o kojima nikad nisam ni sanjao i koji su oblikovali moju karijeru kao savjetnika za međunarodne poslove u ranoj životnoj dobi. Tada sam spoznao da je u svemu što je On činio, Njegovo određivanje vremena bilo savršeno. Dok sam ja prigovarao i pitao Ga zašto ne uspijevam položiti ispite za ovlaštenog računovođu, On je planirao moju budućnost. Da sam položio ispit za ovlaštenog računovođu u prvom pokušaju ili u drugom pokušaju, ne bih se mogao pridružiti radu na projektu i nikad mi se ne bi pružile ovakve mogućnosti za razvoj karijere. Naučio sam jednu vrlo važnu lekciju: On zna najbolje. Mi moramo nastaviti obavljati svoju dužnost pošteno i prihvatiti sve što se dogodi, ili što nam se nađe na putu kao Njegovu volju i u potpunosti Mu se predati. Jer sve što se događa,

Njegova je volja i On nas uvjerava da nas Njegova volja nikad neće dovesti u situaciju u kojoj nas Njegova milost neće zaštititi!

Sai organizacija u mom životu

Sri Sathya Sai *sevā* organizacija odigrala je važnu ulogu u mom životu. U stvari, ona je bila najvažniji dio moga života, čak važniji i od moje karijere! I ja vjerujem, što je suprotno vjerovanju mladih današnjice, da sam mogao dostići više u karijeri, samo zahvaljujući mojoj povezanosti sa Sai organizacijom. Postao sam povezan s njezinim aktivnostima po završetku programa *bāla vikāsa* i bio sam aktivni član krila mladih.

Taj je program odnjegovao moje srce i usadio sjeme duhovnosti u njega, ali Sai organizacija je osigurala potrebno okruženje i platformu da se odnjeguje stabljika duhovnosti, da se razvije duhovna snaga i stekne odvažnost, da se ide putem koji nam je pokazao božanski Učitelj, *Bhagavān* Sri Sathya Sai Baba. Organizacija mi je dala sve što je potrebno da se suočim s izazovima u životu bez prigovora, i da potpuno predano prihvatim sve kao Njegovu volju. Sai organizacija odigrala je ulogu kipara koji je istesao neželjene dijelove kako bi na vidjelo izišlo moje pravo biće. Ona mi je pomogla da se povežem sa svojim unutarnjim sebstvom i proživim duhovni razvoj koji smatram najvažnijim postignućem i snagom u životu, a to je glavni ključ koji otključava sve brave!

Svami je ovu organizaciju dao svima za njihovu osobnu preobrazbu. Da se to od Njega nije tražilo, On tu organizaciju uopće ne bi ni utemeljio. Zato smatram da je moja obveza i dužnost prema meni i prema Njemu, da aktivno radim u Organizaciji. I smatram da je ona, ako ne važnija, jednako važna kao bilo koji drugi cilj ili dužnost u životu. Jer da nije bilo moje uključenosti i povezanosti sa Sai organizacijom, moj život ne bi imao smisla. Rođenje u ljudskom liku darovano nam je da spoznamo više svrhe u životu, a ne samo da jedemo, spavamo i budemo veseli. Otkrio sam da je Sai organizacija najprikladnija platforma za više svrhe u životu. Jednom kad smo predani našem vlastitom Sebstvu i prihvatimo to kao prvenstvo, Svami postaje predan nama u većoj mjeri i vodi brigu o svemu. To sam u životu imao priliku doživjeti u mnogim prigodama. Ako mi napravimo jedan korak prema Njemu, On će napraviti sto koraka prema nama. No mi pokušavamo nadmudriti Učitelja i napravimo pola koraka da provjerimo, hoće li On učiniti 50 koraka prema nama ili neće! To u duhovnosti ne djeluje. Predanost je ili 100% ili nula posto.

Testiranje Učitelja

Test je okus Božji, kaže Svami. Ali jesmo li ikad spoznali, ako prihvatimo Njegov test s vjerom, umjesto da mi testiramo Njega, On nema druge mogućnosti, nego da nam priskoči u pomoć! Direktor projekta u kojem sam sudjelovao u korporaciji

Gradske uprave u Kalkuti, došao je samo na jedan dan iz Delhija da obavi važni razgovor s timom i želio se sastati sa mnom navečer da porazgovaramo o izvještaju koji me je zamolio da sastavim za poslije podne. Bio sam vrlo uznemiren jer me je kao koordinatora mladih u okrugu zamolio predsjednik okruga da u zračnoj luci dočekam uvaženog dužnosnika koji je trebao stići iz Prasanthi Nilayama, a koji je trebao sletjeti u 19.30 sati. Direktor projekta koji me je zadužio da napišem izvještaj, otišao je na sastanak oko 17 sati i vratio se u 19 sati. Nisam mogao reći svom direktoru projekta da trebam otići, ali jednako tako nisam mogao ni odbiti molbu mog predsjednika okruga u posljednjem trenutku jer sam sigurno znao da je on želio da ga ja osobno dočekam u zračnoj luci. Shvatio sam da me Svami testira. Što bih sada trebao učiniti? Ja ću umjesto toga testirati Njega. Priredio sam izvještaj do 18.30 sati i predao sam ga mojim suradnicima te ih zamolio da izvijeste direktora projekta da sam otišao obaviti jedan hitni posao. Moji su suradnici bili zaprepašteni. Nitko od njih ne bi se usudio učiniti nešto takvo i riskirati svoj posao. Naglasili su mi da je on došao iz Delhija samo zbog toga, a ja odlazim, ne razgovaravši s njim! Odgovorio sam da moram ići. Nije bilo druge mogućnosti. Otišao sam i brzo pozvao taksi. Promet je bio zagašen. Moje je srce lupalo dok je sat pokazivao da se približava 19 sati. Direktor projekta će me otpustiti! Nisam imao odvažnosti pozvati svoje suradnike. Bilo je 19.30. Zrakoplov mora da je već sletio. Kakva sramota. Sigurno sam zakasnio dočekati uvaženog dužnosnika. Još sam uvijek bio zakrčen u prometu. Nazvao sam zračnu kompaniju i dobio informaciju da let kasni. Sada je već bilo gotovo 19.45 sati. Nazvao sam svoga suradnika na poslu. On mi je rekao da je direktor projekta nazvao da ga obavijesti da se zadržao na sastanku i da će pogledati izvještaj sljedeće jutro. Stigao sam u zračnu luku prije nego što je zrakoplov sletio. Nisam položio Njegov test, ali On je uspješno prošao na ispitu!

To nije jedini takav slučaj. Velikim brojem prilika pokazao je da On vodi brigu o svemu, kad se mi predamo potpuno i s povjerenjem.

Posao u inozemstvu

Godine 2007. dobio sam ponudu da se pridružim poslu vezanom uz konzultacije u Kabulu u Afganistanu. Ponuda je bila vrlo privlačna, ali ja sam bio neodlučan. Ako odem u Afganistan, bit ću odvojen od Sai organizacije! To nisam želio. Zbrka je postajala sve većom. Trebam li propustiti ovu priliku samo da bih ostao uključen u poslove Sai organizacije? Bi li i jedna mlada osoba na vrhuncu svoje karijere razmišljala o Organizaciji i propustila odabarati takvu ponudu? Gotovo sam odlučio da ne idem. Netko iz Organizacije mi je rekao da se posavjetujem s gospodinom Shyamalom Surom, koji je u to vrijeme bio predsjednik organizacije na razini države. On je bio moj uzor i velik izvor poticaja jer je propovijedao djelima, a ne samo

riječima. Njegov primjer i izravno razumijevanje Saijevih načela imali su na mene velik utjecaj. Otišao sam k njemu i objasnio mu svoju nedoumicu. On je bio vrlo sretan kad je čuo da želim ostati zbog Organizacije. No savjetovao mi je da odem i prihvatim ponudu. Govorio je s velikim uvjerenjem. I on me uvjeravao da ću moći i dalje biti povezan s Organizacijom, čak iako budem u Kabulu jer ima brojnih poslova koje je moguće obaviti i s udaljenog mjesta!

Od tada sam bio daleko, ali još uvijek povezan sa Sai organizacijom u punoj mjeri. Svami je čak osigurao takvu mogućnost da budem u Kalkuti 50% vremena, dok bih drugih 50% bio u Kabulu. Ako je naša težnja iskrena, On će na nju odgovoriti i pobrinuti se da se ostvari.

Svamijevo napuštanje tijela – *mahāsamādhi*

Za velik broj Svamijevih poklonika 24. travnja 2011. godine bio je vrlo težak dan jer ga je trebalo prihvatiti i pomiriti se s istinom. No duhovna snaga i razumijevanje koje mi je Svami darovao pomogli su mi da ostanem smiren. Ne da nisam želio da fizički lik bude ovdje zauvijek, ali ako smo stvarno razumjeli Svamija, On nije samo taj fizički lik. On je onaj sveprisutni, sveznajući i svemogući Gospod koji je preuzeo taj fizički lik zbog nas, zbog našega duhovnog razvoja. On je došao u tom fizičkom liku kako bi nam darovao odvažnost i znanje, a ne da nas učini slabima! Ako nas odsutnost Njegovoga fizičkog lika čini slabima, hoće li to Njega usrećiti? On je objavio da su svi likovi Njegovi i da su sva imena Njegova. Zato, ako smatramo da je On samo taj lijepi fizički lik, ne pokušavamo li ograničiti bezgraničnog na jedan lik i jedno ime? Ne pokušavamo li ograničiti i izmjeriti ono što je nemjerljivo, što nije ništa drugo već tvorevina nastala iz našeg neznanja? Sigurno Ga to neće usrećiti. On je uvijek želio da mi budemo sretni, sretni i sretni. Zato ustanimo i nazovimo se diplomantima koji su diplomirali na Saijevom sveučilištu i spoznali da je On sveprisutan, sveznajući i svemogući Gospod koji je prisutan u nama i u svim drugim bićima! On je uvijek bio ovdje i uvijek će biti ovdje. Moramo imati povjerenja i vjerovati Mu.

Moram biti ponizan da zabilježim što sam naučio i spoznao i što je bila samo jedna vježba koja je bila prilika da je još dublje ojačam u srcu. Smatram se samo instrumentom kao i mnogi drugi i najobičnijim Gospodovim djetetom koje je uvijek zahvalno Učitelju na Njegovoj milosti i blagoslovima. Jedini način na koji Mu se možemo odužiti jest da živimo u skladu s putem koji nam je On pokazao i da nam uvijek budu On i Njegov cilj najveće prvenstvo u životu, jer On je vlasnik ovog života. On je Učitelj, On je izvršitelj!

-Autor je državni koordinator mladih Sri Sathya Sai *sevā* organizacije u Zapadnom Bengaluu.

Molitva je vrlo djelotvorna. Vedski su vidioči molili za mir i sreću cjelokupnog čovječanstva, svega živog i neživog. Njegovajte tu univerzalnu viziju.

-Baba

BLAGOSLOV PUTOVANJA SAIJEVIM PUTEM

Padmashree Radhaswamy

Danas su se aktivnosti mladih na području okruga razrasle do razine kad su mladi u većoj mjeri uključeni u aktivnosti, nego u vodstvo i ja vidim u njima isto povjerenje kad se bave planiranjem i donošenjem odluka – stavljajući ih izvan područja ostalih stvari i posvećujući im potrebnu pažnju, kako u profesionalnom tako i u osobnom životu. To nam pruža veliko zadovoljstvo. Aktivnosti su uspjele izgraditi i vode na raznim razinama, s time da svaka razina vodi jedna drugu. Njih je možda malo, ali su prave.

“Život sa Saijem predstavlja beskrajnu nadu, a život bez Saija beznadni je kraj.” To je moj najomiljeniji citat jer to doživljavam svakog dana svoga života!

Imala sam sreću što bila predstavljena Saijevoj ljubavi još od ranog djetinjstva. U ovom trenutku moga života u potpunosti shvaćam kakav je to blagoslov imati roditelje koji nam pokazuju put prema Bogu, a ja sam bila dvostruko blagoslovljena jer sam doživjela bezuvjetnu Božju ljubav! To je blagoslov koji mi je pomogao da ostanem na Saijevom putu.

Iskustvo Svamijeve ljubavi od djetinjstva

Bile su mi tek dvije godine kad su moji roditelji postali Svamijevi poklonici, tako da sam odrasla s pristupom živom Bogu. To je značilo da nisam trebala odlaziti u hram da se molim Bogu! Moj Bog je bio dostupan za kontaktiranje u svakom trenutku i bilo gdje. Bio je poput telefonske linije za pomoć i pritekao bi u pomoć bez obzira na to kakve su bile prilike. Rano sam spoznala da se moj život vrlo razlikuje od života mojih školskih kolegica i prijateljica. Uvijek sam imala povjerenja – povjerenja koje je rođeno iz čvrste vjere da je Bog u meni.

Bila sam redovna polaznica programa *bāla vikāsa* u Chennaiju. U jednom od prvih natjecanja koje je bilo organizirano za polaznike toga programa u Chennaiju, od šest nagrada koje je dodijelio Svami, dvije su došle u našu kuću. Nije bila riječ o pobjedi u natjecanju koju je ovdje potrebno spomenuti, već o vrsti uključenosti u sve Sai aktivnosti koje su se odvijale u Chennaiju, počevši od mojih roditelja do moje braće, i sestara i mene. Mi smo voljeli odlaziti na nastavu programa *bāla vikāsa* i naša prva

učiteljica u programu bila je gospođa Prama Jayaraman koja nas je tako dobro uključivala u aktivnosti i pričanje priča da smo se svojski trudili ne propustiti nastavu koja se održavala nedjeljom. Učiteljica je usklađivala strogoću s ljubavlju tako dobro da smo mi znali da moramo strogo poštovati disciplinu, a ipak smo bili sigurni da nas ona voli. Ona je vjerojatno bila sukes onoga što Svami očekuje da bude uzorni duhovni učitelj – *guru*. Mislim da je to bio početak cijelog niza događanja koji su vodili moje rođake i mene da budemo sve više uključeni u Sai pokret u Indiji. Svoje praznike i slobodno vrijeme zato smo provodili samo u Sai okruženju.

Godine su prolazile i po završetku moga školovanja na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje, vjenčala sam se i morala sam se preseliti iz Puttaparthija u Hyderabad. Bila sam tako vezana za Svamijev fizički lik da sam se potrudila putovati u Puttaparthi svake druge subote i nedjelje, a nakon nekog vremena to se pretvorilo u posjete svakog tjedna. Otkad sam se vjenčala, moje uključivanje u aktivnosti u okviru Sai organizacije bilo je ograničeno samo na posjete Parthiju i povremeno poučavanje polaznika programa *bāla vikāsa* u obližnjim centrima posebnim stihovima i svetim tekstovima – *śloka*, kao što su *gaṇeś pañcaratnamālā*. Od godine 2002. kao bivši polaznici Sai ustanova – *alumni*, počeli smo održavati medicinske kampove i druge aktivnosti i jedna od članica bivših polaznika imenom Sushma Kotarigi, radila je s posebnom predanošću na tim kampovima. Svami nas je međusobno privukao i naše je uključivanje u Sai aktivnosti polako postajalo sve veće i postojano.

Molite se i On će odgovoriti

Godine 2008./2009. pogodile su nas iznenadne poplave u Kurnoolu i drugim okruzima države Andhra Pradesh. Sushma i ja željele smo uskočiti u automobil i ponijeti metle i kante da pomognemo ljudima u Kurnoolu. Pokušale smo se obratiti timu za upravljanje u slučaju prirodnih nepogoda i drugima. Svi su nas upozoravali da ne idemo. Jedna nam se misao stalno vraćala: Kako možemo samo sjediti i ne činiti ništa kad je toliko toga potrebno učiniti? Činjenica je, da usprkos tim snažnim osjećajima, nismo mogli učiniti ništa, već samo negodovati.

Je li Svami ikad uskratio odgovor na iskrenu molitvu? Potrebno je samo uputiti snažnu molitvu i On odmah odgovara. Samo dva mjeseca kasnije dobila sam uputu da se sretnem s predsjednikom okruga Hyderabad koji me je izvijestio da je u skladu sa Svamijevim uputama potrebno imenovati Sai studente na vodeća mjesta i povjeriti im vodeće uloge. Osoba zadužena za centre na razini države Andhra Pradesh, gospođa Vasumathi, odabrala je mene za dužnost koordinatorice mladih u okrugu Hyderabad.

Prihvatila sam dužnost uz određenu suzdržanost jer sam sumnjala u svoju sposobnost da se svakodnevno posvetim radu. Međutim, predsjednik okruga uvjeravao me je da je Sai organizacija dobrovoljna organizacija i kao takva ne očekuje da dužnosnici u njoj rade od 9 do 17 sati. Također me je uvjerio da ne postoje ciljevi koje je potrebno ostvariti. To je uvjeravanje umanjilo moju zabrinutost i ja sam odmah izrazila spremnost da preuzmem svetu dužnost predstavnice Sri Sathya Sai *sevā* organizacije za Hyderabad.

Stigla sam kući i odjednom spoznala da je svojevrsno čudo što sam izabrana za voditeljicu krila mladih u centru – Mahila u okrugu Hyderabad. Sastav centra mi je na neki način bio potpuno nepoznat. Nitko u organizaciji nije znao tko sam ja. Odmah sam mogla povezati sve te događaje s mojom dubokom željom da budem sastavni dio grupe za upravljanje u slučaju prirodnih nepogoda nakon poplava u Kurnoolu. Uputite Mu molitvu i On će vam višestruko vratiti!

Rad počinje na principima koje je postavio Svami

Najveći izazov koji se pojavio bilo je upoznati tko su sve mladi u Hyderabadu. Po savjetu gospođe Vasumathi, uputila sam se u posjet centrima – *samiti* zajedno s dvije druge članice bivših polaznika, da razgovaram s njima i utvrdim tko su dužnosnici na razini centra. To je bio put koji je postavio Svami da se identificiraju dužnosnici na razini centra: dužnosnici bi trebali doći do tima, a ne obratno. U skladu s unaprijed utvrđenim datumom, krenuli smo u obilazak centara, jednoga po jednog tijekom vikenda. Ti su posjeti bili vrlo plodonosni iz dva razloga: 1. Mladi su se upoznali s timom dužnosnika na razini okruga i 2. Zahvaljujući Svamijevoj milosti, uspjelo nam je dovesti velik broj mladih djevojaka na razne dužnosti, a zahvaljujući tehnologiji, uspjelo nam je da ostanemo u vezi.

Drugi savjet koji nam je preko gospođe Vasumathi dao Svami bio je da povjerimo posao članovima tima i obučimo još veći broj mladih da preuzmu vodeće uloge. To se ponovilo toliko puta da nam je postalo jasno da je naša uloga samo da stvorimo što veći broj vođa koji će voditi članove tima.

Jedan od prvih događanja koje smo organizirali bila je dvodnevna radionica za studente završne godine dodiplomskog studija kako bismo ih priredili za buduće razgovore prigodom traženja posla. Održavali smo predavanja na kojima se okupljao veći broj sudionika no što je bilo predviđeno. Ishod koji nas je najviše radovao bio je taj da su mladi koji su bili uključeni, razvili svoje organizacijske sposobnosti i oni koji su sudjelovali na sastancima, otišli su kući zadovoljni i puni povjerenja.

Treća *Bhagavānova* uputa koja je postala vodeća snaga bila je da ne tražimo sredstva ni od koga za provođenje aktivnosti što smo mi uvijek i poštovali. Naše iskustvo,

aktivnost za aktivnost, bilo je da nikad neće nedostajati sredstava za aktivnosti koje se provode bez sebičnih motiva. Zapravo, u nekim aktivnostima nikad ne bismo dobili priliku da sudjelujemo, kolikogod se trudili. Posebno na sam dan provođenja aktivnosti, pojavili bi se mnogi koji su bili voljni dati svoj prilog. Mi smo isto tako pazili da se upuštamo samo u one aktivnosti koje su bile u okviru naših raspoloživih sredstava. Cilj je bio da provodimo samo one aktivnosti koje su uključivale razvoj vještina, a ne bilo kakvo predstavljanje da se osvoje materijalna dobra.

Nadahnujuće transformacijske aktivnosti

Cilj svih aktivnosti transformacija je i dobrobit nas samih. Jedna takva aktivnost koja nas je uzбудila, bila je prva serija kompjuterskog rada s programom Microsoft Offica. Jedna od mladih djevojaka uključila je u obuku sve svoje prijateljice koje nisu bile poklonice. Bilo je vrijeme ljetnih praznika i mladi su mogli pronaći sto i jedan način kako da provedu vrijeme u opuštanju. Oni bi započinjali s obukom u 9 sati ujutro, ali dolazili su u centar mnogo prije, da očiste prostor i upale svjetiljku pokraj oltara. Kako su prošli strogu obuku, osjećali su se pobjedonosno. Istovremeno im je pruženo i usmjerenje vezano za ljudske vrijednosti, a većini se pružila prilika da pronađe posao. Zato smo nastavili s obukom na računalu s još nekoliko skupina studenata s istim ciljem.

S aktivnostima koje smo provodili polazilo nam je za rukom prosječno obuhvatiti oko 500 mladih svake godine. Aktivnosti su bile organizirane za mlade u organizaciji kao i za one izvan nje. Za velik broj mladih u okviru organizacije koji su postali Svamijevi poklonici nakon što je Svami napustio fizičko tijelo, održali smo nekoliko radionica o Svamijevim učenjima te o tome što se očekuje od osobe koja se uključi u Saijevo nesebično služenje – *sevā*. Mnogo sam razmišljala o ciljevima i ishodima radionica te o aktivnostima, i zato je zadovoljstvo bilo veliko. Temeljito prethodno promišljanje dovelo je do održavanja radionica s temama kao što su: *Kako sretno živjeti, Dobro roditeljstvo, Hrana i misli*.

Za vrijeme održavanja jedne od radionica, kad su sudionici vidjeli mlade kako čiste posude i tanjure, to ih je tako nadahnulo da su i sami počeli čistiti svoje tanjure. Naše djelovanje koje ima pozitivnu lančanu reakciju je nešto što smo doživjeli mnogo puta. Mnogi od onih koji su polazili kampove za obuku i radionice, sada su aktivni djelatnici u organizaciji. Oni sudjeluju u posebnom nesebičnom služenju u Parthiju u okviru redovitog služenja, a također su dobrovoljci u drugim aktivnostima u njihovom Sai centru.

Sudjelovanje u Sai aktivnostima jednako tako uvjerava roditelje mladih da su oni u dobrom i sigurnom okruženju. Voditelji bi također trebali osigurati dobru povezanost

u timu jer to omogućuje da se mladi vrte u centar ne samo zbog aktivnosti, već i zato da bi uživali u dobrom društvu. Voditelji bi trebali poticati mlade da provode određenu vrstu razmjene mišljenja o aktivnostima koje će provoditi i postaviti prava pitanja tako da njihovo razmišljanje ide u pravom smjeru. To će ih učiniti i odgovornijima. Mladima bi trebalo dati priliku da budu u prvim redovima kad govore, organiziraju se i koordiniraju svoj rad. Ako se to provodi, organizacija može postati najbolje vježbalište za velik broj mladih. Ovdje se može oblikovati pristup stvarima. Povjerenje koje se ovdje rađa može postići ono što izgleda neostvarivo.

Učitelji koji rade po programu odgoja djece, voditelji grupa, voditelji iz okruga i države prošli su dugi put oblikujući se u buduće vođe organizacije. Bila sam blagoslovljena svime time i to je učinilo ono što danas osjećam – ljubav za *Bhagavāna*, ljubav za služenje i ljubav za organizaciju. Danas su se aktivnosti mladih na području okruga razrasle do razine kad su mladi u većoj mjeri uključeni u aktivnosti, nego u vodstvo i ja vidim u njima isto povjerenje kad se bave planiranjem i donošenjem odluka – stavljam ih izvan područja ostalih stvari i posvećujem im potrebnu pažnju, kako u profesionalnom tako i u osobnom životu. To nam pruža veliko zadovoljstvo. Oni su uspjeli izgraditi i vođe na raznim razinama, tako da svaka razina vodi jedna drugu. Njih je možda malo, ali su prave. Neki od nas su možda počeli vrlo rano u životu, kao što je moj slučaj, dok su neki možda krenuli malo kasnije, poput onih koji su se pridružili nakon što je Svami napustio fizičko tijelo. Kad je poticaj za sve to *Bhagavān* i put koji je On utro, život mora biti lijep. Ova mala skupina hrabro će kročiti dalje u potrazi za Njegovim blagoslovom i iskreno Ga moliti da nas obaspe s još više prilika da Mu služimo.

-Autorica je aktivna članica Sai mladih iz Hyderabad, država Andhra Pradesh

DARŠAN BOŽJEGA LIKA - *VIŠVARŪPADARŚANA*

Sjaj božanske slave

Jednoga nas je dana Svami oduševio izjavom da će nas blagosloviti Svojim kozmičkim likom – *višvarūpadarśana*. Svi smo se spremali da Ga otpratimo na obalu rijeke Chitravathi. No On nas je strogo upozorio: “Kad se On spusti niz padinu nakon daršana, nitko od nas Mu se ne smije približiti da Mu dodirne stopala – *pādanamaskāra*.” Došli smo do obale rijeke, a tada nas je Svami napustio. Dok smo promatrali obronke začuli smo Njegov glas: “Vidite li me?” Svi smo bili zadivljeni vidjevši našega Gospoda velikoga kao brežuljak. Bilo je to kao da gledamo film. Ja sam mogao vidjeti Njegov lik samo do razine grudi. No, oni koji su bili predaniji,

mogli su Ga vidjeti sve do Njegovih Lotosnih stopala. Moji roditelji i jedna teta vidjeli su Ga u cijelosti.

Moja teta Laliamma potrčala je prema brežuljku i pala, prostrijevši se pred *Bhagavānovim* stopalima. U trenutku se njezino tijelo okrenulo i izgledala je kao da je mrtva. Njezine su oči bile zatvorene i jako se znojila. Svami je vikao: “Laliamma! Lai! Lai! – ustani, ustani.” Ona nije čula Njegove povike. Uskoro je Svami zatražio čašu vode. Poprskao je vodom njezino lice i dao joj da malo popije. Nakon toga je materijalizirao *vibhūti*, namazao ga po njezinom čelu i stavio joj malo praha u usta. Pet minuta kasnije ona se djelomično osvijestila. Pomogli smo joj da ustane. Kad smo se vraćali natrag u mandir sa Svamijem, njoj su u hodu morale pomagati dvije osobe koje su ju držale sa svake strane. Ona je bila samo polusvjesna, čak i kad smo se vratili u mandir. Ostala je u takvom stanju još nekoliko dana, bez ikakve energije i cijelo je vrijeme samo spavala.

Čim se vratila u normalno stanje, upitali smo ju što se dogodilo. Ona je doživjela iskustvo kao da je dotakla električnu žicu pod naponom, dok je dotaknula Lotosna stopala *Bhagavāna*. Doživjela je izravni snažni udar i nakon toga nije znala što joj se dogodilo. Za nju je to stvarno bilo ponovno rođenje. Svami joj je darovao novi život. Svami nas je ispravno i na vrijeme upozorio da Ga ne dodirujemo. Kad se svjetlost svih svjetlosti izrazi u Njemu, dogodi se ono što smo čitali u knjigama – kao da tisuću Sunaca iziđe u isto vrijeme. To je izuzetno moćan efekt. Možda Svami treba dematerijalizirati Svoj fizički lik kako bi omogućio da se vidi božanska svjetlost koja pulsira kao energija svjetlosti u svakoj stanici Njegova svetog tijela.

Unutarnja svjetlost – *antarajyotis*, svjetlost izvana - *pratyajotis*, vidljiva svjetlost, svjetlost svih svjetlosti, prirodna svjetlost, svjetlost *ātmana* – taj dobri Šiva sam Ja – *antar jyotis bahir jyotis pratyak jyotis paratpara jyotis jyotis svayam jyotis ātma jyotis Śivamyaham*.

Obično sam proučavao sve to. Kakvu smo samo sreću imali jer smo mogli prisustvovati tim *darśanima!* Mi nismo bili poklonici kakvi su bili Arjuna ili Vidura, Mīrā, Caitanya, Thyagarāja i drugi. Gospoda je moguće spoznati u *kr̥tayugi* samo pokorom, u *tretāyugi* meditacijom, u *dvāparayugi* izvođenjem obreda – *yajña* i prinošenjem žrtve – *yāga*, dok je u *kaliyugi* dovoljno samo izgovaranje Božjeg imena – *nāmasmarāṇa*. Mi nismo napravili čak niti prvi korak duhovne discipline – *sādhanā* a ipak smo se našli u grupi odabranih koji su dobili Njegov blagoslov. Kako možemo izraziti zahvalnost našem Gospodu? Evo primjera da smo bili nagrađeni davno prije, no što smo to zaista zaslužili. Tako je neizmjerljiva ljubav – *prema* našega Gospoda!

-Izvadak iz djala *Lokanatha Sai* autora M. L. Leela

SRI SATHYA SAI SUSTAV OBRAZOVANJA: NJEHOV UTJECAJ NA NAŠ ŽIVOT

MADHAV SBSS

FORUM BIVŠIH STUDENATA - ALUMNI FORUM

*Nalazim utočište u Sri Sathya Saiši, čija je slava izvan područja poimanja, čiji je lik pravi ocean savršenog suosjećanja i čiji pogled daruje potpuno blaženstvo –
yasyaprabhāvah sutharāmagamyah yasyākruth pūrnadayamburasihī anando yasyaca
druṣṭipatah tam satyasaīśamaham papradye.*

Profesor S. B. Rangunathacharya
(moj pokojni otac)

Kako me je Svami “dovukao” u Svoju školu

Bilo je prekrasno jutro ljetnoga dana 1983. godine. Sjedio sam u prvom redu na pijesku starog mandira u Prasanthiju. Kažiprstom sam crtao krunu Svamijeve kose i Njegov lik na pijesku. Svami je izišao na daršan, žustro je prošao pokraj ženske strane i došao do muške strane. Kad mi se nježno približio, zastao je na trenutak i materijalizirao sveti pepeo – *vibhūti* za osobu koja je sjedila pokraj mene. Kad sam ispružio dlan da dohvatim nešto *vibhūti*ja, Svami je rekao: “Ne!”

Veliki “Ne”, zaista, ali On je pozvao moje roditelje na razgovor toga popodneva. Kad sam brzo pošao prema sobi za razgovor, dobrovoljci su me zaustavili i spriječili moj dolazak na verandu. U sobi za razgovor Svami je razgovarao s mojim roditeljima kako crtam Njegove slike posvuda, čak i na pijesku! Nakon toga im je rekao da će me primiti u Svoju višu srednju školu. Također im je obećao da će se brinuti za mene i oblikovati me u pravom smjeru. Zamolio ih je da se vrate i provjere to za šest mjeseci. Sljedećeg ljeta pojavio sam se na prijemnom ispitu, razgovarao i bio sam primljen u Sri Sathya Sai višu srednju školu, u školu moga života.

Umjetnost treba izvirati iz srca

Danas kadgod slušam nekog poduzetnika ili izumitelja da govori, on naglašava da je važno biti oduševljen onime što se radi. Jednom prilikom 1987. godine imao sam mogućnost pokazati Svamiju neke od mojih crteža i slika i On je brzo rekao: “Lijepo, umjetnost treba izvirati iz srca.”

Nisam tada u potpunosti shvatio što On time misli. Međutim, nakon 15 godina shvaćam da je Svami govorio o kreaciji kao o ulazu u unutarnju strast i ljubav pojedinca. Shvatio sam da se bilo koja smisljena kreacija rađa samo iz strasti koja teče izravno iz srca, dok su sve ostalo samo umjetnička djela. Po mome vlastitom iskustvu, bilo da se radi o slikanju ili programiranju, pjevanju ili trčanju, očito je da je potrebno unijeti srce u ono što se radi, kako bi se ostvarili veliki rezultati. Svami i Sri Sathya Sai sustav obrazovanja pomažu studentu da izraste u ono što on voli i što čini najbolje.

Učenje u duhu ljudskih vrijednosti

Dosta vremena nakon što sam diplomirao na Sri Sathya Sai višoj srednjoj školi, pitao sam se: "Nije nam potrebno službeno obrazovanje da naučimo kako jesti, hodati ili trčati. Zašto Svami ustraje na učenju u duhu ljudskih vrijednosti?" Postalo mi je jasno tek nakon što je prošlo neko vrijeme, da je učenje u duhu ljudskih vrijednosti prvi i najvažniji vid koji mora postati sastavnim dijelom svakoga školskog kurikulumu.

Nije dovoljno ako smo ovladali raznim tehnologijama, ili smo proveli opsežno istraživanje nepoznatih područja znanosti, niti je dovoljno ako smo naučili na pamet Britansku enciklopediju, ili preplivali sedam mora. Važno je izgraditi dobar karakter. Svami kaže: "Cilj obrazovanja je karakter." Dobar se karakter izgradi kad se pokušaju razumjeti i provoditi u djelo ljudske vrijednosti, a to su istina – *satya*, ispravnost – *dharma*, mir – *śantī*, ljubav – *prema* i nenasilnost – *ahimsā*. Osoba kojoj manjkaju te odlike ne može se smatrati obrazovanom u pravom smislu riječi.

Važno je napomenuti kako su mnoge poslovne škole na Zapadu sada počele smatrati etiku sastavnim dijelom njihova kurikulumu, otkako su veliki korporativni skandali i bankroti koji su nastali neetičkim ponašanjem menadžera posljednjih godina, uzrokovali goleme financijske gubitke i mentalnu agoniju dioničara. Izuzeto je teško slijediti samo jednu od pet vrijednosti u našem svakodnevnom životu, svatko tko je to pokušao, zna to i sam. Međutim, utvrdio sam ako pokušam to učiniti, sretniji sam no što bih bio da nisam pokušao. Zato ću i dalje pokušavati.

Roditelji su prava manifestacija Vrhovnoga bića

"Ne radi se o roditeljima, već o plaćanju najamnine"¹, kaže Svami. Moje je iskustvo da je istina da su roditelji prava manifestacija Vrhovnoga bića. Moji su me roditelji predstavili Svamiju i upisali me u Sri Sathya Sai višu srednju školu. Žrtvovali su svoje osobne ciljeve i zadovoljstvo kako bi me podupirali oni kao i ostatak obitelji kroz uspone i padove.

¹ igra riječi, u engleskom jeziku – parents i pay rents

Tijekom posljednje četiri godine izgubio sam oba roditelja, no njihova ljubav i vrijednosti koje su usadili u mene još uvijek postoje. Ugledam se u njih kao u uzore u odgajanju naše kćeri. U indijskim svetim tekstovima je zapisano – poštuj majku, oca, učitelja i gosta kao Boga – *mātrdevobhava pitrdevobhava ācāryadevobhava atithidevobhava*. Vjerujem da od najranije dobi usađivanje navike poštovanja naših starijih i iskazivanje zahvalnosti ljudima razvija ljubav i poniznost.

Njeguajte ljubav prema Bogu, vašem jedinom istinskom prijatelju

Svami je mnogo puta rekao da naši prijatelji ostaju uz nas samo dok imamo novca u novčaniku. Jednom kad se novčanik istanji, prijatelji nestaju zajedno s novcem! On nastavlja dalje i govori: “Vaš jedini istinski prijatelj je Bog.” Bog ostaje uz vas cijelo vrijeme, u svim vašim usponima i padovima u životu. Mnogi od nas pogrešno smatraju da se moramo bojati Boga. Svami kaže da se ne treba bojati Boga. Umjesto toga smatrajte Ga svojim prijateljem, jer On je sama ljubav. Volite Ga kad padala kiša i onda kad Sunce sjaji. Svami kaže da su ljubav prema Bogu, strah od grijeha i moralnost u društvu tri važna principa koja bismo trebali slijediti.

Slijedite svoju savjest

Jednom sam prilikom 1994. godine poveo svoje prijatelje s koledža za inženjering u Puttaparthi. Svami nas je blagoslovio pozivom na razgovor. Pitao je moga prijatelja Harinatha: “Dječaće, što znači disciplina?”

Hari je rekao: “Činiti ono što je ispravno, Baba.”

Tada je Svami pitao: “Što znači kada kažemo 'ispravno'?” Hari nije mogao pronaći 'ispravan' odgovor.

Svami je tada objasnio: “Slijedite svoju savjest. Ona će vam uvijek reći što je ispravno, a što nije ispravno. Ne slijedite svoj um. Um je poput poludjelog majmuna, on vam nikad neće dati ispravan odgovor.” Sri Sathya Sai sustav obrazovanja usađuje u studente strah od grijeha. Drugim riječima, on prisiljava studente da dva puta promisle prije no što će učiniti nešto što se protivi njihovoj savjesti. Kad bismo samo poslušali naše unutarnje sebstvo, kako bi naše putovanje bilo ugodno!

Vrijednost nesebičnog služenja

Svami kaže da je služenje čovjeku, služenje Bogu – *mānavasevā mādhavasevā*. Svami je na najvišu razinu uspješno doveo izreku Isusa Krista “Voli bližnjega svoga kao samoga sebe”. Studentima se cijelo vrijeme pruža mogućnost da sudjeluju u služenju u okolnim selima. To im zauzvrat osigurava medij kojim će uništiti svoj ego. Koliko je meni poznato, Sri Sathya Sai obrazovanje je prvo i jedino takve vrsti koje

pruža studentima brojne prilike da primjenjuju ljudske vrijednosti i hvali studente koji se ističu u nesebičnom služenju. Još jednom mi je ta dragocjena lekcija bila nadahnuće da sudjelujem u služenju zajednici. Svaki put kada se pridružim nesebičnom služenju zajednici, naučim nešto o poniznosti, a rad me čini ispunjenim i snažnim. Reći ćete da je to u suprotnosti jedno s drugim? Samo pažljivo promatrajte sami sebe sljedeći puta kad nesebično služite.

Sri Sathya Sai sustav obrazovanja

Sanskrska riječ *vidyā* doslovno znači raspršivanje tame. Imao sam školskog kolegu tijekom studiranja za magistra na području poslovnog upravljanja u Sjedinjenim Američkim Državama koji je obično govorio: "Jedini razlog zašto sam ovdje i zašto ovo studiram je taj što ću dobiti veću plaću kad diplomiram."

Tada sam se obično podsjetio Svamijevih riječi: "Svrha obrazovanja nije samo da nam omogući da zaradimo koliko nam je potrebno za preživljavanje, već da naš život usmjeri u područja koja su iznad toga." On nam ukazuje da je obrazovanje namijenjeno za život. Ali samo kad nam obrazovanje pomaže i vodi nas na ispravni put, možemo reći da smo istinski obrazovani. U životu sam do sada stekao već nekoliko znanstvenih stupnjeva pa mogu s povjerenjem reći da sam mnogo naučio o ljudskim vrijednostima samo Sri Sathya Saijevim sustavom obrazovanja i on mi pomaže svakog dana moga života. Ne mislim da je težnja za većom plaćom loša. Međutim, ona bi trebala biti na kraju popisa želja. Stjecanje znanja, težnja da se znanje upotrijebi za dobrobit društva i stjecanje mudrosti mnogo je važnije od samoga financijskog dobitka.

Sri Sathya Sai sustav obrazovanja osigurava odlično okruženje u kojem možete zablistati u više dimenzija. Ono pruža vrhunsko obrazovanje koje prati najnovije tehnologije i metode poučavanja. Ali ono što je još važnije, ono je katalizator koji potiče i brusi nadarenosti i interese pojedinca u nekoliko drugih područja života uz stjecanje znanja, uključujući glazbu, sport, umjetnost, vodstvo, duhovnost, disciplinu i služenje zajednici. Taj aspekt Sri Sathya Sai obrazovanja svakako je meni najdraži. On mi je pružio mogućnost da izrazim svoje zanimanje za slikanje, sport i učenje pridajući im jednaku važnost. Ja još uvijek sudjelujem u sportskim natjecanjima, slikam i bavim se indijskom klasičnom glazbom. Da nisam bio u ranoj dobi izložen i potaknut na takve pristupe i aspekte u Sri Sathya Sai višoj srednjoj školi, davno bih prestao s tim, ili možda uopće ne bih otkrio da mi se to sviđa. Sai obrazovanje mi je pomoglo da steknem disciplinu u svakodnevnom životu, da ostanem usredotočen i ne odustanem od ciljeva, dok nisu ostvareni. Naučio sam živjeti skromno, naučio sam da težim napraviti pozitivan pomak u društvu i najviše od svega, da budem svjestan

činjenice da duhovno bogatstvo i božanska milost nadilaze svjetovna materijalna blaga.

Širom svijeta na tisuće je škola, milijuni studenata u potrazi su za znanjem, stotine je tečajeva od kuhanja do programiranja, deseci laboratorija pružaju mogućnost tehnoloških različitosti. Neki nude programe simuliranog rada burze, a neki čak i natjecanja u izradi poslovnih planova. Neki se hvale svojim izuzetnim postignućima, a neki drugi svojom infrastrukturom 21. stoljeća. Sai škola je jedna od rijetkih škola, ona provodi obuku koja jača naš karakter, njeguje vještine koje su korisne u životu i iskorjenjuje obilježja koja sprečavaju našu potragu za istinom.

Disciplina + ljudske vrijednosti + samopouzdanje = vodstvo

Svami kaže: “Želim da budete vođe kako biste zaštitili svijet, vođe poput lavova – samopouzdana, odvažni, veličanstveni i pravedni. Lav je kralj životinja, a ja želim da vi budete kraljevi među ljudima.” Mislim da se to odnosi na sve nas u našem profesionalnom kao i u privatnom životu. Biti lav znači vjerovati u sebe. Bez samopouzdanja ne može se postići ništa u ovom svijetu.

Tijekom moga školovanja u Sri Sathya Sai višoj srednjoj školi imao sam tu sreću da pomazem mlađim studentima u učenju i sportu. Imao sam čast da vodim skupinu sportaša i atletičara u pripremama za Godišnji dan sportova. Tim koji sam ja vodio zvao se 'Prema'. Ne iznenađuje da su i drugi timovi dobili nazive po ljudskim vrijednostima - *satya*, *dharma* i *śānti*. To nam samo govori koliko je brige i pozornosti posvećeno ljudskim vrijednostima u svakodnevnom životu u Sri Sathya Sai sustavu obrazovanja. Iskustvo me naučilo da dobar vođa mora posjedovati ogromne količine samopouzdanja, discipline i povjerenja u pet ljudskih vrijednosti. Čak ako i jedna od njih nedostaje, vi možete biti samo 'veliki' vođa ali ne neophodno i 'dobar'vođa.

'PAZITE SE'

Godine 1987. Svami je materijalizirao sat za mene i podsjetio me s ljubavlju, kao što to On uvijek čini kad se radi o Njegovim studentima, na istinsko značenje riječi 'sat, watch'. On je također rekao: “Budi pažljiv, ne gubi svoje vrijeme, vrijeme je od najveće važnosti.” Pazi na svoje riječi – *W- words*, pazi na svoje djelovanje, *A - actions*, pazi na svoje misli – *T - thoughts*, pazi na svoj karakter, *C - character*, pazi na svoje srce, *H - heart*.

Svami kaže: “Plemeniti su oni čije su misli, riječi i djela u savršenom skladu, oni kojima nedostaje taj sklad, opaki su.” U današnjem svijetu često nailazimo na ljude koji jedno govore, a čine nešto sasvim drugo. Ponekad postoji sklad misli i riječi, ali

ne i djelovanja. Ili postoji sklad između riječi i djelovanja, ali ne i u mislima. Lako je biti površan i govoriti ono što ne mislimo. Moramo govoriti ono što mislimo, a nakon toga to provesti u djelo, ili treba šutjeti. Reći nešto što se razlikuje od onoga što mislimo u stvari je kršenje prvoga od pet principa, a to je istina – *satya*. Mi se samo zavaravamo kad mislimo jedno, govorimo nešto drugo, a činimo nešto treće.

Ne samo magistar znanosti, već i vladar nad osjetilima

Sri Sathya Sai obrazovanje naglašava samonadzor. Svami mi je jednom rekao: "Upotrijebi kočnice kad se naljutiš". Imam dva magisterija, jedan iz područja znanosti a drugi iz područja upravljanja. Počeo sam igru programa magistra znanosti, dok sam bio u Sri Sathya Sai višoj srednjoj školi i još se uvijek time bavim. Daleko je do završetka. Sve više uviđam da to nije dvogodišnji ili četverogodišnji program, već doživotni program.

Na kraju, ja osobno volim Sri Sathya Sai sustav obrazovanja i zahvaljujući njemu ostvario sam mnoge dobrobiti. Mislim da bi on trebao postati dio obrazovanja širom svijeta. Neki su već usvojili taj program i ja se nadam da će ih i ostali uskoro slijediti. Međutim, ako imate priliku upisati sebe ili uputiti nekoga koga volite i do koga vam je stalo, u neku od Sri Sathya Sai obrazovnih ustanova, učinite to. Navest ću devet mojih najvažnijih razloga:

(i) Biti sa Svamijem i učiti iz Njegovih jednostavnih a ipak dubokoumnih učenja, (ii) upaliti iskru duhovnosti, (iii) dobiti pouku iz ljudskih vrijednosti, (iv) učiti i provoditi samodisciplinu, (v) njegovati strast za obrazovanjem, sportom, glazbom, ili umjetnosti, želju za bilo čim u čemu ste dobri, (vi) zabavljati se dok naporno radite kako biste postigli uspjeh, (vii) izložiti se različitim kulturama, vidjeti i provoditi jedinstvo u različitosti, (viii) uživati u glazbi, glazba postaje sastavnim dijelom vas i (ix) učiti od velikih učitelja, pravih *gurua* koji su mnogo žrtvovali radi služenja.

-Autor je studirao u Sri Sathya Sai višoj srednjoj školi u Prasanthi Nilayamu od 1984. do 1989. godine

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

FRANCUSKA

22. ožujka 2017. godine članovi Sathya Sai međunarodne organizacija (SSMO) dijelili su hranu i neophodne potrepštine skladištu u obližnjem Veurneu u Belgiji, za izbjeglice u Francuskoj. Postupno su dobrovoljci prevezli svježu hranu, ogrjevno drvo, pokrivače, vreće za spavanje, plin za kampiranje i druge potrepštine u

Steenberge i Norrent-Fontes, u sjevernom dijelu Francuske. Četiri izbjeglice iz Eritreje, kad su primili hranu i potrepštine, pozvali su dobrovoljce u šator i izrazili svoju radost i zahvalnost. Usprkos teškim uvjetima života u izbjegličkom kampu, bili su zahvalni za slobodu te dobrodošlicu punu ljubavi.

HAITI

Organizacija SSMO započela je pružati pomoć nakon što je 4. listopada 2016. godine orkan Mathew poharao istočni poluotok Haiti, gdje je svoj dom našlo gotovo 1,4 milijuna ljudi, većinom zemljoradnika. Pružanje pomoći započelo je misijom u kojoj su sudjelovali helikopteri koji su se uputili u udaljeni grad Jeremie, jedno od najudaljenijih i najpogođenijih područja, kako bi procijenili potrebe lokalnog stanovništva. U normalnim uvjetima putovanje do toga područja traje 12 sati vožnje od glavnoga grada, Port-au-Princea. Temeljeći se na utvrđenim potrebama, organizacija SSMO dostavila je nekuhane namirnice, filtere za pročišćavanje vode, sjemenje za zemljoradnike kako bi pomogli da se život vrati u normalu. Nakon što su utvrdili kakve su potrebe, dobrovoljci SSMO iz Trinidada i Tobaga požurili su se poslati morskim putem do Haitija tri kontejnera, koji su bili napunjeni kutijama s namirnicama, tako da je svaka kutija sadržavala rižu, grah, miješano povrće, špagete, pastu za zube i četkice. Te operacije humanitarne pomoći koordinirane su iz centra "Sai Home" koji je služio kao glavno sjedište za prijašnje aktivnosti povodom prirodne nepogode na Haitiju još davne 2010. godine, nakon razarajućeg potresa. Vlada Haitija oslobodila je od plaćanja carinskih pristojbi plemenitu i nesebičnu namjeru SSMO. 30. ožujka 2017. godine, uz pomoć lokalne policije, dobrovoljci SSMO koristili su dva kamiona kako bi dostavili i podijelili hranu u gradu Duchity na brdima iznad Jeremie. Sathya Sai dobrovoljci su također podijelili hranu za oko 50 djece u školi ABC života u području Delmas nedaleko Port-au-Princea i za 200 djece u školi Ecole Mixte de la Nouvelle Jerusalem u Torcelle, susjednom području Port-au-Princea. Organizacija SSMO opskrbila je obje škole knjigama. U tim se školama poučava Sathya Sai učenje u duhu ljudskih vrijednosti od 2011. godine. 2. travnja 2017. godine Sathya Sai dobrovoljci podijelili su 2.000 kutija s hranom u brdovitom području u okolici Jeremie. U svakoj je kutiji bila i fotografija *Bhagavāna* Babe.

IZRAEL

25. ožujka 2017. godine Institut za Sathya Sai obrazovanje (ISSE) južne Europe održao je svoj peti edukacijski seminar u živopisnom i umjetničkom selu Ein Hod nedaleko Haife u sjevernom Izraelu. Događanje, koje je bilo usredotočeno na Tečaj 1 u okviru programa Sathya Sai učenja u duhu ljudskih vrijednosti – SSEHV, privukao je tridesetak ljudi, od kojih je otprilike polovica bila iz javnog života. Gospodin George Bebedelis, direktor ISSE za južnu Europu, odžao je zanimljiva predavanja, a

sudionici su raspravljali o ljudskim vrijednostima u kontekstu njihove religije i kulture, uključujući judaizam, kršćanstvo, islam i kulturu izraela. Na taj su način učenja Sathya Sai Babe o jedinstvu i ljubavi bila predstavljena u ovoj svetoj zemlji.

NEPAL

Organizacija SSMO Ujedinjenog Kraljevstva u suradnji sa SSMO Nepala održala je kampove posvećene zdravstvenoj zaštiti u Nepal u koji su trajali od 14. do 20. ožujka 2017. godine. Dobrovoljci su pružali medicinske usluge u mjestima Beluwa, Bharatpur, Pokhara i Kathmandu. Sva su ta mjesta bila teško pogođena potresom 2015. godine. Gospodin Gagan Thapa, ministar za zdravstvo sindikata u Nepal, otvorio je medicinski kamp u Kathmanduu. Tijekom održavanja kampova više od 8.000 bolesnika obavilo je pregled i liječenje kod specijalista opće medicine, kardiologije, neurologije, dermatologije, oftalmologije, malih kirurških zahvata, ginekologije, petijatrije, ortopedije, psihijatrije, stomatologije, radiologije, preglede vida, farmakologije i laboratorijskih pretraga. Organizacija SSMO Ujedinjenog Kraljevstva donirala je 30 srčanih zalistaka St. Jude za potrebe Shahid Gangalal Nacionalnog centra za srce u Kathmanduu kao sastavni dio projekta "Sai Hrudayam – povezivanje srca" za liječenje bolesnika kojima su potrebni zalisci. Tijekom kratke svečanosti održane 3. travnja 2017. godine, lokalni vođe SSMO dostavili su srčane zaliske u bolnicu. Ravnatelj Centra za kardiologiju u bolnici izrazio je duboku zahvalnost riječima: "Niti jedna donacija sama po sebi nije malena. Ono što je važno je namjera." Ravnatelj je također izrazio nadu da će se ova suradnja i dalje nastaviti i razvijati, kako bi doprinijela dobrobiti mnogim potrebitim ljudima u Nepal. Dobrovoljci su instalirali i novi ultrazvučni skener, uređaje za snimanje srca, pokretne stomatološke jedinice i opremu za pregled vida u Sathya Sai zdravstvenom centru u Pokhari i Kathmanduu. Sathya Sai dobrovoljci poslužili su hranu za otprilike 9.000 seljaka i majkama podijelili 200 ručno izrađenih paketa 'Sai zavežljaji radosti' za bebe i novorođenčad.

RUSIJA I PRIDRUŽENE ZEMLJE

Dva puta godišnje dobrovoljci iz Zone 8 u okviru organizacije SSMO koordiniraju među regijama kad će se posluživati hrana potrebitim članovima zajednice. 18. ožujka 2017. godine 388 članova te organizacije iz 74 Sathya Sai centra i grupa koji su raspoređeni u 60 gradova Rusije, Bjelorusije, Kazahstana, Azerbajdžana, Ukrajine, Moldove i Kirgistana, ponudilo je hranu potrebitima u crkvama, hramovima, na autobusnim stajalištima, željezničkim postajama, skloništim za beskućnike, na glavnim prometnicama i prolazima podzemne željeznice. Potaknuti ovom aktivnosti služenja, 31 osoba iz javnosti i troje djece pridružili su se skupinama u pružanju usluga kojima su ukupno bile obuhvaćene 1.394 osobe.

INDIJA – BHĀRATA

Gujarat: 7. travnja 2017. godine točno u 7.30 sati započeo je skup na temu 'Depresijo, hajde da razgovaramo' koji je organiziralo indijsko društvo psihijatarā – odsjek Južni Gujarat. Skup je pozdravio dr. Daxesh Thakar (VC – VNSGU) iz Athwalinesa, Chowpatty. Završni skup bio je u Navdi Ovara u Nanpuri. Zajedno s 42 druge institucije, udruge, nedržavne organizacije iz grada Surat, skupu je prisustvovala i Sri Sathya Sai *sevā* organizacija iz Surata. Bili su prisutni predsjednik organizacije na razini države (SSSSO Gujarat), gospodin Manohar Trikannad, predsjednik okruga gospodin Parimal Vyas kao i drugi Sai poklonici. Učitelji iz Sri Sathya Sai škole također su sudjelovali na skupu. Dr. Daxesh Thakar obratio se sudionicima skupa i govorio kako prevladati depresiju te je zahvalio sudionicima kao i svim organizacijama i školama koji su sudjelovali na skupu.

Kerala: Program pod nazivom 'Poticanje izvrsnosti' za odabranu djecu koja polaze program *bāla vikāsa* održan je u četiri okruga države Kerala u travnju i svibnju 2017. godine. To su bili trodnevni ljetni kampovi u kojima je sudjelovalo preko 800 djece koja polaze taj program, 114 učitelja i oko 100 mladih. Program, koji je bio pokrenut 2003., održava se svake godine.

Odisha: Treći Sri Sathya Sai program *bāla vikāsa* (Odia), susret pisaca organizirala je Sri Sathya Sai zaklada za knjige iz Odishe 11. lipnja 2017. godine u Bhubaneswaru na kojem je sudjelovalo 20 pisaca iz raznih dijelova zemlje. Gospodin Parsurama Sahu, predsjednik SSSBPT izrazio je dobrodošlicu sudionicima, dok je gospodin P. Jagannath Prasad Rao, predsjednik organizacije na razini države održao uvodni govor. Dr. Sudhansu Kumar Nayak, urednik časopisa kao i Sanathane Sarathi (Odia) iznio je povijesni pregled Organizacije Sri Sathya Sai *bāla vikāsa* (Odia), od pokretanja 1973. godine kao i doprinos pokretu u Odishi. Pisci su detaljno raspravljali o kvalitativnom unapređenju časopisa i o koracima koje je potrebno poduzeti za njegovu širu distribuciju. Jednodnevni program koji je započeo pjevanjem *bhajana* završio je molitvom *sarva dharma* i obredom *ārati* posvećenom *Bhagavānu*.

ODLIČNI REZULTATI STUDENATA, POLAZNIKA SRI SATHYA SAI OBRAZOVNIH USTANOVA

Studenti koji su polazili Sri Sathya Sai višu srednju školu i Srednju školu na engleskom jeziku gospođe Easwaramme u Prasanthi Nilayamu postigli su izuzetno dobre rezultate na ispitima koje je ove godine održalo Središnje vijeće za srednje obrazovanje za 12. i 10. razred.

Od 124 studenta koji polaze Sri Sathya Sai višu srednju školu koji su pristupili ispitima za 12. razred, 123 polaznika postiglo je prvorazredni uspjeh, 119 je položilo s velikim uspjehom dok ih je 49 ostvarilo više od 90% bodova. Najbolji uspjeh ostvario je Kumari V. Sai Rachna s 96,8% bodova. U 10. razredu na ispitima, od 88 studenata koji su izišli na ispit, 66 ih je položilo s velikim uspjehom, ostvarivši 9 ili više od 10 mogućih bodova, dok je 40 studenata položilo 10 od 10 mogućih bodova.

Ove godine 43 studenta iz Srednje škole na engleskom jeziku gospođe Easwaramme pristupilo je ispitu za 10. razred i svi su položili, 24 studenta postigla su veliki uspjeh od 9 i više od 10 mogućih bodova, dok je 11 studenata postiglo uspjeh 10 od 10 mogućih.

U ispitima za 10. razred od 34 studenta koji polaze Sathya Sai Gurukulam srednju školu na engleskom s boravkom u Rajamajhemdravaramu, koji su pristupili ispitu, 32 studenta postigla su prvorazredni uspjeh. Najbolji među njima bili su K. N. Pawan Kumar i S. Sai Kaushik, obojica su ostvarila 93,2% bodova.

Studenti ove škole uvijek su postizali izuzetne rezultate u sportskim i kulturnim natjecanjima u okrugu i na državnoj i nacionalnoj razini. Ove su godine studenti te škole osvojili 96 medalja za sudjelovanje na natjecanjima u raznim sportovima i kulturnim događanjima. Dva su studenta ove škole predstavljala državu Andhra Pradesh u nogometu na nacionalnoj razini.

OBAVIJEST

Sri Sathya Sai arhivi kulturna je ustanova izgrađena s ciljem da se očuva dragocjena poruka *Bhagavāna* Babe za buduća vremena. To su audio zapisi (audio vrpce, kolutovi s magnetofonskom vrpcom, audio kazete i gramofonske ploče), video zapisi (kao što su VHS/SVHS, Hi8, Mini DV i HDV vrpce, BetaCam, DVCam veliki i mali, Digi Beta uključujući i filmove na 16 i 8 milimetara), slike (fotografije i negativi – u boji i crno bijeli), te rukopisi (pisma, članci, poezija, pjesme i slično, sve što je napisao sam Svami). Trenutačno imamo vrlo opsežnu zbirku svega navedenoga. Velik dio materijala darovali su nam sami poklonici.

Prije no što će ti materijali biti pohranjeni u posebno izrađene kutije za pohranu u zgradi Arhiva, oni će biti digitalizirani. To omogućava da se sadržaju može pristupiti u elektroničkom obliku što pomaže širenju Svamijeve poruke. Vrlo je mali broj organizacija u Indiji i inozemstvu koje mogu obaviti taj posao digitalizacije koji zahtijeva posebnu tehnologiju i opremu koja više nije dostupna. Uz poteškoće, pronađeno je nekoliko organizacija koje su voljne obaviti taj posao. Digitalizacija je povjerena odjelu Radio Sai.

Postoji mogućnost da brojni poklonici imaju u svom privatnom vlasništvu neke ili sve gore navedene materijale. Ovo je poziv takvim osobama da nam omoguće pristup tim materijalima kako bismo mogli obaviti njihovu digitalizaciju. I ako to oni žele, mi bismo te materijale mogli dugotrajno zadržati i pohraniti na dulje vrijeme uz poštivanje svih propisa i zahvalu o darivanju.

Lijepo vas molimo da stupite u vezu s niže potpisanima za daljnje objašnjenje i pojedinosti.

Prof. Sudhir Bhaskar, ravnatelj

Radio Sai Division

K. Chakravarthi, član tajništva

Sri Sathya Sai središnja zaklada

Njegujte moralnost

Pretjerano bogatstvo donosi brojne opasnosti. Imućni zaboravljaju ljudske vrijednosti. Tako dugo dok postoji bogatstvo, ne prepoznaju se zla koja iz njega proizlaze. Tek kad se bogatstvo izgubi, čovjek počinje uviđati svoju ludost. Bolje je biti unaprijed upozoren i od početka naučiti živjeti ispravo i dostojno. Bogatstvo može doći i proći. Moralnost je ono što bi trebalo njegovati. Što je moralnost? To je ispravno ponašanje u skladu s vremenom i mjestom.

-Baba